

การถ่ายภาพแฟชั่นเรื่อง “เมื่อฟ้าคือสิ่งที่หมองหม่นและสดใสในเวลาเดียวกัน”

FASHION PHOTOGRAPHY TITLED

“WHEN THE BLUE IS GLOOMY AND BRIGHT AT THE SAME TIME”

นายบุญเศรษฐ พิษเพ็ญ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการถ่ายภาพ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพแฟชั่นเรื่อง “เมื่อฟ้าคือสิ่งที่หมองหม่นและสดใสในเวลาเดียวกัน”

FASHION PHOTOGRAPHY TITLED

“WHEN THE BLUE IS GLOOMY AND BRIGHT AT THE SAME TIME”

นายบุญเศรษฐ์ พิซเพ็ญ

Mr.Boonsrate Puchpen

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 09/06/58

(อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวาจา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ภาพถ่ายแฟชั่นเรื่อง เมื่อฟ้าคือสิ่งที่หมองหม่นและ สดใสในเวลาเดียวกัน FASHION PHOTOGRAPHY TITLED WHEN THE BLUE IS GLOOMY AND BRIGHT AT THE SAME TIME
ชื่อ	นายบุญเศรษฐ พิษเพ็ญ
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวจา

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์เล่มนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากภาพยนตร์เรื่อง Blue is the warmest color โดยนำเสนอในรูปแบบภาพถ่ายแฟชั่นในแนวคิดที่เกี่ยวกับความรู้สึกที่ขัดแย้งกันในเวลาเดียวกัน ในชื่อเมื่อฟ้าคือสิ่งที่หมองหม่นและสดใสในเวลาเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรักระหว่างผู้หญิงกับผู้หญิง ที่อยู่ในยุคสมัยที่สังคมไม่เปิดรับสิทธิเสรีภาพทางเพศ โดยแสดงออกผ่านทาง สีหน้า แววดตา และท่าโพสของนางแบบ จากแนวคิดการแสดงออกทำให้ข้าพเจ้าเลือกสไตล์ของช่างภาพ Ellen Von Unwerth และ Helmut Newton ที่มีผลงานไปในทิศทางเดียวกันกับแนวความคิดของข้าพเจ้า ส่งผลต่อเทคนิคที่ข้าพเจ้าใช้ในการจัดแสงแบบ Directional Light โดยผสมแสงแฟลชและแสงธรรมชาติเข้าด้วยกัน

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณ อาจารย์ทุกท่าน อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวจา ที่ปรึกษาที่ให้แนวทางและสอนในทุกกระบวนการทำงาน

ส่งผลให้งานออกมาได้อย่างที่ข้าพเจ้าตั้งใจ ขอขอบคุณมากครับ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณ อาจารย์ทุกท่านที่ให้คำปรึกษาและแนะนำเรื่องรายละเอียดในการทำงาน

ขอขอบคุณครอบครัวและคุณพ่อและคุณแม่ที่เข้าใจมาตลอด

ขอขอบคุณ ร้าน Landmee, ร้าน L' Entecode de Paris Bangkok ที่ให้ใช้สถานที่ในการถ่ายทำ

ขอขอบคุณ นางสาวชลดา จิตรนิพนธ์ ที่มาเป็นสไตลิสให้กับงานนี้

ขอขอบคุณ แบรินด์ Commit a sin ที่ให้ยืมเสื้อผ้าสำหรับงานชุดนี้

ขอขอบคุณ แบรินด์ Vickteerut ที่ให้ยืมเสื้อผ้าสำหรับงานชุดนี้

ขอขอบคุณผู้ช่วยช่างภาพ พี่แจ๊ค(นายสุชีพ ห่มสุวรรณ) และนายตริยพัทธ์ มณีสมบัติกุล

ขอขอบคุณเพื่อน นายปฐมพร เนตรปฐมพร และ นางสาวนวชน ก้อนเชื้อรัตน์ ที่ช่วยเหลือให้คำปรึกษา

ขอขอบคุณเพื่อน นางสาวพิชญ์สินี หลินศุวรรณท์ ที่ช่วยงานรีทัช

ขอขอบคุณอีกหลายๆคนที่ไม่ได้เอียนามมากมายเช่นเดียวกันครับ

นายบุญเศรษฐ พิษเพ็ญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 ความเป็นมา ความสำคัญและการสร้างสรรค์	1
1.1 ความเป็นมา ความสำคัญและการสร้างสรรค์	1
1.2 แนวคิดในการสร้างสรรค์	1
1.3 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงาน	1
1.4 ขอบเขตการศึกษา	1
1.5 ขั้นตอนการสร้างสรรค์	2
บทที่ 2 ข้อมูลในการสร้างสรรค์	3
2.1 การรักร่วมเพศ	3
1. ประวัติการรักร่วมเพศ	3-8
2. การรักร่วมเพศในสังคม	9
3. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ของซิกมันด์ ฟรอยด์ กับพฤติกรรมรักร่วมเพศ	10-12
4. รักร่วมเพศกับพันธุกรรม	13
5. ความเบี่ยงเบนทางเพศ	14-15
6. ฐานะทางกฎหมายของผู้รักร่วมเพศ	16
7. สถานะของผู้รักร่วมเพศตามกฎหมายไทย	16
2.2 ช่างภาพที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน	17
1. Ellen Von Unwert	17-27
2. Helmut Newton	28-39
2.3 Fashion designer	40
1. Roy Halston	40-44
2. Diane Von Furstenberg	45-47
3. Yves Saint Laurent	48-50
บทที่ 3 วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน	51
3.1 วิเคราะห์ข้อมูล	51
3.2 ขั้นตอนการทำแบบร่าง	51-56
3.3 ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ	57
1. นางแบบ	57-59
2. เสื้อผ้าและเครื่องประดับ	60-61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ค.1
3. รูปแบบการแต่งหน้า	62
4. รูปแบบทรงผม	63
5. ทิศทางในการจัดแสง	64-66
6. สถานที่ถ่ายทำ	67-69
3.4 ขั้นตอนการถ่ายทำ	70
1. ตารางการถ่ายทำ	70
2. อุปกรณ์ในถ่ายทำ	70
3.5 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	71
1. ขั้นตอนการเลือกรูป	71-85
2. ขั้นตอนการตกแต่ง	86-88
3.6 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์	89-103
บทที่ 4 บทสรุป	104
4.1 สรุปผลการทำงาน	104
4.2 ปัญหาที่เกิดขึ้น	104
4.3 แนวทางการแก้ไข	104
4.4 ข้อเสนอแนะ	104
บรรณานุกรม	105-106
ประวัติผู้เขียน	107

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 คาร์ล-ไฮน์ริช อูลริช	3
ภาพที่ 2.2 บาร์ซ็อสโตนวอล อินน์	6
ภาพที่ 2.3 Ellen Von Unwerth, Photographer	17
ภาพที่ 2.4 ภาพชุด Better Fun นิตยสาร VS	18
ภาพที่ 2.5 ภาพชุด Blue the now color	18
ภาพที่ 2.6 ภาพชุด Triumph Fall/Winter 2014	19
ภาพที่ 2.7 ภาพชุด Delta of Venus นิตยสาร The Wild Spring 2014.	19
ภาพที่ 2.8 ภาพชุด Charlotte di Calypso & Eva Doll นิตยสาร Mojeh	20
ภาพที่ 2.9 ภาพชุด Eva Doll นิตยสาร Mojeh Magazine	20
ภาพที่ 2.10 นิตยสาร Madame Figaro, December 2013	21
ภาพที่ 2.11 ภาพชุด ELLEN VON UNWERTH PULLS A TERRY RICHARDSON, SHOOTS MODELS GORGING ON FOOD	21
ภาพที่ 2.12 นิตยสาร Galore ฉบับ September 2013	22
ภาพที่ 2.13 ภาพชุด CARA DELEVINGNE IS BACK FOR THE BO.BÔ SUMMER 2015 ADVERTISEMENTS	22
ภาพที่ 2.14 ภาพชุด Twin Peaks: Stina Rapp Wastenson And Frida Aasen นิตยสาร Vogue Japan December 2014	23
ภาพที่ 2.15 ภาพชุด Alessandra Ambrosio นิตยสาร Vogue Brazil	23
ภาพที่ 2.16 ภาพชุด Line Brems นิตยสาร Vogue Italia, August Issue, 2014.	24
ภาพที่ 2.17 ภาพชุด Vogue Italia Beauty 50th Anniversary	24
ภาพที่ 2.18 ภาพชุด Luma Grothe นิตยสาร Vogue Brazil September 2014 [Editorial]	25
ภาพที่ 2.19 ภาพชุด Guess Fall Winter 2014-15 Advertising Campaign	25
ภาพที่ 2.20 ภาพชุด CHIHARU OKUNUGI TAKES TOKYO นิตยสาร VOGUE JAPAN	26
ภาพที่ 2.21 นิตยสาร Stylist	26
ภาพที่ 2.22 ภาพชุด Chanel-iman นิตยสาร Galore	27
ภาพที่ 2.23 ภาพ Helmut Newton	28
ภาพที่ 2.24 ภาพชุด dalla serie White Women Paris 1975. นิตยสาร French Vogue	30
ภาพที่ 2.25 นิตยสาร Vogue, March 01, 1972.	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.26 นิตยสาร Estate	31
ภาพที่ 2.27 ภาพชุด YSL นิตยสาร French Vogue 1979.	31
ภาพที่ 2.28 นิตยสาร Tribute	32
ภาพที่ 2.29 ภาพชุด Feeling Good - Nina Simone	32
ภาพที่ 2.30 ภาพชุด Private Property Suite I, II, III, 1984.	33
ภาพที่ 2.31 ภาพชุด Villa D'Este, Lake Como, Italy 1975.	33
ภาพที่ 2.32 ภาพชุด Amica Mailand, 1982 นิตยสาร Estate	34
ภาพที่ 2.33 ภาพชุด Lisa Taylor 1975.	34
ภาพที่ 2.34 ภาพชุด The series White Women	35
ภาพที่ 2.35 ภาพชุด Woman in Chanel Suit, Smoking, Walking, Frank Lloyd Wright House in Background, 1990.	35
ภาพที่ 2.36 ภาพชุด Sie kommen จากชุด the series Big Nudes, Paris 1981	36
ภาพที่ 2.37 ภาพชุด Private Property, Suite II – Rich Girl, Detail, Bordighera, Italy, ca. 1979.	36
ภาพที่ 2.38 ภาพชุด Thierry Mugler, Monte Carlo 1998, Polaroid นิตยสาร Estate	37
ภาพที่ 2.39 ภาพชุด The series White Women	37
ภาพที่ 2.40 ภาพชุด French Vogue Monte Carlo 1980.	38
ภาพที่ 2.41 ภาพชุด Venus der Monaco, 1991	38
ภาพที่ 2.42 ภาพชุด Unknown model in Chloe, Paris, 1972.	39
ภาพที่ 2.43 Roy Halston	40
ภาพที่ 2.44 ชุด Roy Halston	41
ภาพที่ 2.45 ชุด Long Dresses, 70S Fashion, Fashion Icons, Fashion Design, Style Icons, Elsa Peretti, 1970S, Studios 54	41
ภาพที่ 2.46 ชุด Jumpsuit	42
ภาพที่ 2.47 ชุด Evening dress	42
ภาพที่ 2.48 ชุด Evening dress	43
ภาพที่ 2.49 ชุด Evening dress	43
ภาพที่ 2.50 ชุด Dress, Beige Ultrasuede	44
ภาพที่ 2.51 ชุด Evening dress, sequined polyester, 1974, USA	44
ภาพที่ 2.52 Diane von Furstenberg	45
ภาพที่ 2.53 ชุด Wrap dress	46
ภาพที่ 2.54 ชุด Wrap dress	46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.55 ชุด Wrap dress	4
ภาพที่ 2.56 ชุด Wrap dress	47
ภาพที่ 2.57 Yves Henri-Donat Matthieu-Saint Laurent	48
ภาพที่ 2.58 ชุด Suite	49
ภาพที่ 2.59 ชุด Jumpsuit	49
ภาพที่ 2.60 ชุด Dress Suite	50
ภาพที่ 2.61 ชุด Evening Dress	50
ภาพที่ 3.1 ภาพแบบร่าง 1	51
ภาพที่ 3.2 ภาพแบบร่าง 2	52
ภาพที่ 3.3 ภาพแบบร่าง 3	52
ภาพที่ 3.4 ภาพแบบร่าง 4	53
ภาพที่ 3.5 ภาพแบบร่าง 5	53
ภาพที่ 3.6 ภาพแบบร่าง 6	54
ภาพที่ 3.7 ภาพแบบร่าง 7	54
ภาพที่ 3.8 ภาพร่างแบบ 8	55
ภาพที่ 3.9 ภาพร่างแบบ 9	55
ภาพที่ 3.10 ภาพร่างแบบ 10	56
ภาพที่ 3.11 นางแบบคนที่ 1	57
ภาพที่ 3.12 นางแบบคนที่ 2	58
ภาพที่ 3.13 ภาพ Casting 1	59
ภาพที่ 3.14 ภาพ Casting 2	59
ภาพที่ 3.15 ภาพเสื้อผ้าและรองเท้า	60
ภาพที่ 3.16 ภาพเครื่องประดับ	61
ภาพที่ 3.17 ภาพ Makeup Vogue	62
ภาพที่ 3.18 ภาพ Farrah Fawcett	62
ภาพที่ 3.19 ภาพ Makeup	63
ภาพที่ 3.20 ภาพ Jeniffer Lawrence	63
ภาพที่ 3.21 ภาพชุด Charlotte Di Calypso & Eva Doll นิตยสาร Mojeh	64
ภาพที่ 3.22 ภาพชุด Better Fun นิตยสาร VS 1	65
ภาพที่ 3.23 ภาพชุด Better Fun นิตยสาร VS 2	65
ภาพที่ 3.24 ภาพชุด Charlotte di Calypso & Eva Doll นิตยสาร Mojeh 1	66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.25 ภาพชุด Charlotte di Calypso & Eva Doll นิตยสาร Mojeh 2	66
ภาพที่ 3.27 ร้านLandmee 1	67
ภาพที่ 3.28 ร้านLandmee 2	67
ภาพที่ 3.29 ร้านอาหาร L' Entecode de Paris Bangkok 1	68
ภาพที่ 3.30 ร้านอาหาร L' Entecode de Paris Bangkok 2	68
ภาพที่ 3.31 โรงแรม The Eugenia 1	69
ภาพที่ 3.32 โรงแรม The Eugenia 1	69
ภาพที่ 3.33 การเลือกภาพ ภาพที่ 1	71
ภาพที่ 3.34 การเลือกภาพ ภาพที่ 2	72
ภาพที่ 3.35 การเลือกภาพ ภาพที่ 3	73
ภาพที่ 3.36 การเลือกภาพ ภาพที่ 4	74
ภาพที่ 3.37 การเลือกภาพ ภาพที่ 5	75
ภาพที่ 3.38 การเลือกภาพ ภาพที่ 6	76
ภาพที่ 3.39 การเลือกภาพ ภาพที่ 7	77
ภาพที่ 3.40 การเลือกภาพ ภาพที่ 8	78
ภาพที่ 3.41 การเลือกภาพ ภาพที่ 9	79
ภาพที่ 3.42 การเลือกภาพ ภาพที่ 10	80
ภาพที่ 3.43 การเลือกภาพ ภาพที่ 11	81
ภาพที่ 3.44 การเลือกภาพ ภาพที่ 12	82
ภาพที่ 3.45 การเลือกภาพ ภาพที่ 13	83
ภาพที่ 3.46 การเลือกภาพ ภาพที่ 14	84
ภาพที่ 3.47 การเลือกภาพ ภาพที่ 15	85
ภาพที่ 3.48 ขั้นตอนการตกแต่ง การเลือกรูป	86
ภาพที่ 3.49 ขั้นตอนการตกแต่ง เปิดรูปในโปรแกรม Photoshop	87
ภาพที่ 3.50 ขั้นตอนการตกแต่ง การRetouch	87
ภาพที่ 3.51 ขั้นตอนการตกแต่ง การปรับโทนสี	88
ภาพที่ 3.52 ขั้นตอนการตกแต่ง การใส่ Grain	88
ภาพที่ 3.53 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 1	89
ภาพที่ 3.54 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 2	90
ภาพที่ 3.55 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 3	91
ภาพที่ 3.56 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 4	92
ภาพที่ 3.57 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 5	93

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.58 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 6	94
ภาพที่ 3.59 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 7	95
ภาพที่ 3.60 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 8	96
ภาพที่ 3.61 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 9	97
ภาพที่ 3.62 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 10	98
ภาพที่ 3.63 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 11	99
ภาพที่ 3.64 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 12	100
ภาพที่ 3.65 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 13	101
ภาพที่ 3.66 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 14	102
ภาพที่ 3.67 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 15	103

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

ความเป็นมา ความสำคัญและการสร้างสรรค์

1.1 ความเป็นมา ความสำคัญและการสร้างสรรค์

แรงบันดาลใจในการทำงานครั้งนี้ได้มาจากภาพยนตร์เรื่อง Blue is the warmest color ที่สื่อถึงความรักในเพศเดียวกัน ในมุมมองของผู้หญิงสองคน ที่มีความคิด ทัศนคติ ความชอบ และความศรัทธาในความรักที่มีต่อกัน ที่มองข้ามเรื่องเพศเดียวกันไป ทั้งคู่มองเห็นถึงมุมมองความคิดว่า สิ่งที่เราคิดมองว่าถูกต้องมันอาจจะไม่ใช่เป็นเรื่องที่ถูกต้องเสมอไป และในบางครั้งสิ่งที่เหมือนกันอาจจะขัดแย้งกันเอง ไม่มีสิ่งใดถูกหรือผิดที่สุดในโลก ในเมื่อคนเราต่างหาความสุข ความรักเพื่อหยิบยื่นให้กันและกัน

จากข้อมูลข้างต้นทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจที่จะสร้างสรรค์ผลงานการถ่ายภาพแฟชั่น โดยหยิบเค้าโครงเรื่องของผู้หญิงสองคนที่รักกัน ซึ่งผู้หญิงคนแรก เป็นผู้หญิง มีความเป็นผู้นำ มั่นใจในตัวเอง และผู้หญิงคนที่สอง เป็นผู้หญิงสาว ที่อ่อนหวาน ร่าเริงแจ่มใส ซึ่งทั้งสองคนต้องอยู่ในยุคที่สังคมเปิดเผยตัวตนมากขึ้น แล้วสังคมก็นำการเพิ่มขึ้นของเพศที่สามมาสรุปว่า สังคมยอมรับแล้วแต่ความเชื่อและค่านิยมแบบเก่า ยังคงอยู่ในทัศนคติของผู้คนอีกเป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้าจึงต้องการสร้างประเด็นความน่าสนใจของเรื่องราว มาถ่ายทอดเป็นผลงานภาพถ่ายแฟชั่น

1.2 แนวคิดในการสร้างสรรค์

จากความรักอันบริสุทธิ์ของผู้หญิงสาวสองคน เกิดเป็นเรื่องราวการต่อสู้จากยุคสมัยที่ปิดกั้นเรื่องสิทธิเสรีภาพทางเพศ

1.3 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงาน

1. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานภาพถ่าย Fashion โดยใช้เทคนิคต่างๆ
2. เพื่อเรียนรู้การจัด Styling ที่เชื่อมโยงอดีตและปัจจุบันรวมเข้าด้วยกัน
3. เพื่อสร้างสรรค์แฟชั่นจากแนวคิดและจินตนาการที่วางไว้

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การถ่ายภาพแฟชั่นครั้งนี้ถ่ายทั้งหมด 20 Shot ใช้กล้อง Canon 5 Dmk 3 ใช้เลนส์ 24-70 mm. F2.8L, 70-200 mm. F2.8L ใช้แฟลช Broncolor Move 1200 W. เทคนิคการใช้แสงแฟลชผสมกับแสงธรรมชาติ (Drop Ambient) ภาพจะมีทั้งแนวนอนและแนวตั้ง เป็นภาพสี พิมพ์ใส่กระดาษอาร์ตมันพร้อมเมาท์กรอบสีดำ จำนวน 15 ภาพ ขนาด 12 X 18 นิ้ว

1.5 ขั้นตอนการสร้างสรรค์

1. ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล
2. นำข้อมูลมาตีความเพื่อสร้างเป็นแนวความคิด
3. ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของงานแพชั่นที่จะทำ
4. สร้างภาพร่างเพื่อที่จะได้ทราบถึงของที่ต้องใช้ เสื้อผ้า หน้าผม นางแบบ อุปกรณ์ถ่ายภาพ
5. จัดหาผู้ช่วยและสิ่งของที่จะต้องใช้ ชุด ช่างแต่งหน้า ทำผม นางแบบ ผู้ช่วยช่างภาพ (Preproduction)
6. ติดต่อการเข้าใช้สถานที่
7. ดำเนินการถ่ายทำ
8. เข้าสู่กระบวนการเลือกภาพ ตกแต่งภาพ และพิมพ์

บทที่ 2

ข้อมูลในการสร้างสรรค์

2.1 การรักร่วมเพศ

1. ประวัติการรักร่วมเพศ

รักร่วมเพศถือว่ามีมาตั้งแต่ประวัติศาสตร์ยุคแรก แต่โดยทั่วไปแล้ว มันเริ่มปรากฏร่องรอยเด่นชัดในช่วงอารยธรรมกรีกโบราณ เมื่อความอímเอิบทางเพศ ความรัก ความผูกพันระหว่างชายสองคนถือเป็นเรื่องพบเห็นได้ทั่วไป และกระทั่งเป็นที่ยอมรับ จากนั้น แนวโน้มดังกล่าวยังคงสืบทอดต่อมาถึงอาณาจักรโรมันเมื่อปรากฏหลักฐานชิ้นแรกยืนยันการจัดพิธีแต่งงานระหว่างบุคคลเพศเดียวกันอย่างไรก็ตามทุกอย่างเริ่มดิ่งลงเหวพร้อมกับยุคเรืองอำนาจของคริสตจักร ซึ่งโหมกระพือภาวะเกลียดกลัวรักร่วมเพศให้แพร่กระจายไปทั่ว รวมถึงการออกกฎหมายห้ามการแต่งงานระหว่างบุคคลเพศเดียวกัน และบทลงโทษสำหรับรักร่วมเพศคือ เฆทั้เป็นต่อหน้าฝูงชน นับแต่นั้นเป็นต้นมา รักร่วมเพศก็จำต้องหลบเข้ามุมมืด ถูกเหยียดหย้าดูจพลเมืองชั้นสองก่อนประกายความหวังจะเริ่มถูกจุดขึ้นในศตวรรษที่ 19 ในปี 1867 ความเปลี่ยนแปลงเริ่มต้นที่ประเทศเยอรมัน เมื่อ คาร์ล-ไฮน์ริช อูลริช ปัจจุบันได้รับขนานนามเป็นนักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิชาวรักร่วมเพศรุ่นบุกเบิก เริ่มต้นเขียนบทความแตกต่างให้กลุ่มนักโทษที่โดนจับข้อหารักร่วมเพศ ทั้งในแง่กฎหมายและเชิงศีลธรรม บทความของเขาตีพิมพ์โดยใช้ชื่อจริง (อาจกล่าวได้ว่านี่คือการ coming out ต่อสาธารณชนเป็นครั้งแรกของรักร่วมเพศ) นอกจากนี้ ในวันที่ 29 สิงหาคม 1867 เขายังเรียกร้องให้สภาศาล ในมิวนิกยกเลิกกฎหมายลงโทษรักร่วมเพศท่ามกลางเสียงโห่ขับไล่ด้วย สองปีถัดมา นักเขียนชาวออสเตรีย คาร์ล-มาเรีย เคิร์ทเบเนีย ได้คิดค้นและใช้คำว่า “Homosexual” และ “Heterosexual” เป็นครั้งแรก

ภาพที่ 2.1 คาร์ล-ไฮน์ริช อูลริช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปี 1895 กวีและนักเขียนบทละครชาวอังกฤษ ออสการ์ ไวลด์ กำลังโด่งดังถึงขีดสุด จากความสำเร็จของผลงานอมตะอย่าง The Importance of Being Earnest และ The Picture of Dorian Gray นิยายเพียงเรื่องเดียวของเขา เมื่อ จอห์น ซอลโต ดีกลาส ฟ้องร้องเขาในข้อหาเสพสังวาสทางทวารหนัก ซึ่งขณะนั้นถือเป็นความผิดอาญาตามกฎหมายอังกฤษ จอห์นเป็นพ่อของ ลอร์ด อัลเฟร็ด ดีกลาส คนรักซึ่งอายุอ่อนกว่า 16 ปีของไวลด์ ก่อนหน้านั้นจอห์นพยายามสั่งห้ามทั้งสองติดต่อกัน แต่ไม่สำเร็จ เขาจึงสั่งทีมทนายไปค้นหาชายหนุ่มกว่าสิบคนที่ยินดีจะขึ้นให้การในศาลว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับไวลด์ ซึ่งขณะนั้นแต่งงานและมีลูกชายสองคนกับ คอนสแตนซ์ ลอยด์ ไวลด์ ถูกจับแต่ปฏิเสธการประกันตัว มันกลายเป็นข่าวดังสร้างกระแสตื่นตระหนกไปทั่ว ลอร์ด อัลเฟร็ด กับชายรักร่วมเพศอีกหลายร้อยคนได้หลบหนีไปยังประเทศฝรั่งเศส ซึ่งตามกฎหมายไม่มีบทลงโทษกิจกรรมรักร่วมเพศ

ระหว่างการไต่สวนคดีครั้งแรก ไวลด์ก้าวขึ้นตอบคำถามในศาล เมื่อถูกถามว่า อะไรคือความรักที่ไม่กล้าเอ่ยนาม นับเป็นครั้งแรกของการออกหน้าปกป้องรักร่วมเพศต่อสาธารณชนในประเทศอังกฤษ เขาตอบว่า สำหรับศตวรรษนี้ความรักที่ไม่กล้าเอ่ยนาม คือ แรงเสนาหาอันยิ่งใหญ่ของชายอายุมากกว่าต่อชายอายุน้อยกว่า เฉกเช่นความสัมพันธ์ระหว่างเดวิดกับโจนาธาน สองวีรบุรุษในตำนานชาวยิว มันเป็นรากฐานให้ทุกหลักการทางปรัชญาของพลาโต เป็นสิ่งที่พบเห็นได้ในโคลงของไมเคิลแองเจโลและเช็คสเปียร์ มันคือความรักลึกซึ้ง ตีมูลค่าถึงจิตวิญญาณ และผุดผ่อง ไร่ร้อยมลทิน มันเป็นรักที่สวยงาม ดึงงาม และสง่างามสูงสุด หาใช่สิ่งผิดธรรมชาติแม้แต่น้อย มันปรากฏให้เห็นบ่อยครั้ง เมื่อชายอายุมากกว่าเปี่ยมไปด้วยสติปัญญา ส่วนชายอายุน้อยกว่าเปี่ยมไปด้วยความสุขสันต์ ความหวัง และความเยาวน แห่งชีวิตที่รอคอยเขาอยู่เบื้องหน้า มันควรดำเนินไปตามครรลองนั้น แต่โลกไม่เข้าใจ กลับเยาะหยัน และบางครั้งก็จับความรักนั้นใส่ชื่อคาประจาน”เมื่อพูดจบ คนฟังในศาลพากันปรบมือให้เขาอย่างกึกก้องคณะลูกขุนไม่อาจหาข้อสรุปได้สาเหตุใหญ่คงเป็นผลจากการเล่นสำบัดสำนวนอย่างคล่องแคล่วของไวลด์ ศาลจึงนัดสืบสวนคดีใหม่ โดยในระหว่างช่วงเวลานั้น ไวลด์ได้รับอนุญาตให้ประกันตัวออกไป เพื่อนหลายคนเสนอให้เขาหลบหนีไปยังฝรั่งเศส แต่ไวลด์ตอบปฏิเสธ การไต่สวนคดีครั้งที่สองจบลงด้วยคำตัดสินว่าไวลด์ผิดจริงตามข้อกล่าวหา แล้วถูกลงโทษให้จำคุกและใช้แรงงานหนักในเรือนจำเป็นเวลาสองปี

ในปี 1920 ไม่มีหลักฐานระบุแน่ชัดได้ว่า “เกย์” ถูกใช้เป็นคำแทนรักร่วมเพศตั้งแต่เมื่อไหร่ (ความหมายดั้งเดิมของคำนี้ คือ ร่าเริง สดใส มีความสุข) แต่เหล่าจิตแพทย์ให้ความเห็นว่าคนไข้ของพวกเขาเริ่มใช้ศัพท์นี้อธิบายตัวตนตั้งช่วงต้นทศวรรษ 1920 แล้วแม้ระยะแรกจะเป็นการใช้กันเฉพาะกลุ่มมากกว่า ก่อนจะค่อยๆ แพร่หลายในเวลาต่อมา

ในปี 1948 หนังสือรวบรวมผลการวิจัยของ ดร.อัลเฟร็ด คินซี และเพื่อนร่วมงานถูกตีพิมพ์ภายใต้ชื่อ Sexual Behavior in the Human Male เน้นอธิบายพฤติกรรมทางเพศของผู้ชาย โดยกระแสือฉาวและเสียงต่อต้านเกิดจากผลลัพธ์อันชวนตกใจของการวิจัย นอกจากนี้ หลายคนยังโจมตีคินซีว่าได้ข้อมูลมาจากการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก เขาตอบปฏิเสธ แต่ยอมรับว่าได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ชายหลายคนที่เคยมีประสบการณ์ร่วมเพศกับเด็กมาก่อน ประเด็นดังของหนังสือ คือ มาตรวัดพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ หรือที่รู้จักกันในนาม Kinsey Scale ซึ่งแบ่งระดับเป็น 0-6 โดย 0 หมายถึง รักต่างเพศอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แท้จริง ส่วน 6 หมายถึง รักร่วมเพศอย่างแท้จริง ผลการสำรวจพบว่า 11.6% ของชายผิวขาวอายุระหว่าง 20-35 จัดอยู่ในระดับ 3 และเคยมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชายมาก่อน

ในปี 1956 งานค้นคว้าวิจัยของของคินซี้อาจพิสูจน์ให้เห็นว่ารักร่วมเพศ หรือคนที่เคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศมีจำนวนมากกว่ที่คนอเมริกันคาดคิดไว้ แต่เป็น เอเวอลีน ฮุกเกอร์ ต่างหากที่ทำทนายแนวคิดว่ารกร่วมเพศเป็น “อาการป่วยทางจิต” โดยใช้การทดลองทางวิทยาศาสตร์เป็นข้อพิสูจน์ เธอแบ่งกลุ่มสำรวจออกเป็นชายรักร่วมเพศและชายรักต่างเพศจำนวนกลุ่มละ 30 คน พวกเขาล้วนมีระดับอายุ ไอคิว และการศึกษาใกล้เคียงกัน ทั้งหมดต้องทำแบบทดสอบทางจิต ก่อนนำผลมาเสนอต่อหน้าผู้เชี่ยวชาญทาง โดยไม่บอกว่าพวกเขาเป็นเกย์หรือชายแท้ ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างใดๆ ปรากฏให้เห็นระหว่างบุคคลทั้งสองกลุ่ม

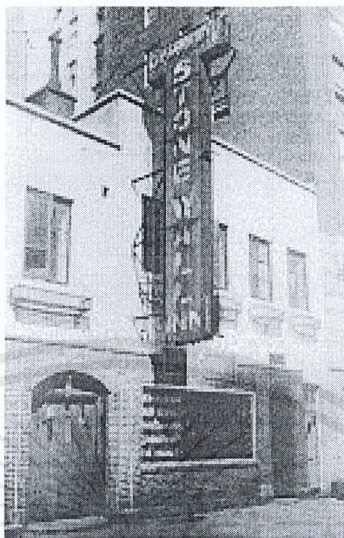
ฮุกเกอร์นำเสนอผลงานในการประชุมจิตแพทย์ที่เมืองชิคาโกเมื่อปี 1956 โดยข้อสรุปของเธอ คือชายรักร่วมเพศมีระดับความสามารถในการปรับตัวทางสังคมเท่าเทียมกับชายรักต่างเพศ และในบางกรณีอาจ สูงกว่า ด้วยซ้ำ แม้งานวิจัยของเธอจะไม่สร้างแรงกระเพื่อมมากนักในแวดวงจิตวิเคราะห์ แต่มันส่งผลรุนแรงต่อการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิของชาวเกย์ ฮุกเกอร์เล่าว่าเคยมีเลสเบียนคนหนึ่งตรงเข้ามาขอบคุณเธอ พร้อมเล่าทั้งน้ำตาว่าตอนเธอบอกแม่ว่าเป็นเลสเบียน แม่ส่งเธอไปโรงพยาบาลโรคจิต ซึ่งขณะนั้นนิยมใช้การบำบัดแบบช็อตสมอง โชคดีที่จิตแพทย์ของเธอคุ้นเคยกับงานวิจัยของฮุกเกอร์ เธอจึงรอดจากการถูกช็อตสมองมาได้

ในปี 1969 บาร์เกย์ระดับล่างบนถนนคริสโตเฟอร์ ย่าน กรีนนิช วิลเลจ มีเจ้าของเป็นมาเฟีย และเปรียบดังสถานพักผ่อนหย่อนใจของเหล่ากะเทยแต่งหญิงกับโสเภณีชาย เวลาตีหนึ่งสี่สิบนาทีก่อนเช้าวันที่ 28 มิถุนายน 1969 ตำรวจนิวยอร์กสี่นายได้บุกเข้าตรวจค้นและจับผู้จัดการร้านในข้อหาขายเหล้าโดยไม่มีใบอนุญาต ส่วนใครที่ไม่มีบัตรประชาชน หรือแต่งตัวตรงข้ามกับเพศสถานะต้องถูกไล่เสี่ยงไปสอบประวัติยังสถานีตำรวจ โดยปกติของการตรวจจับเหล่านี้ ตลอดช่วงสองสัปดาห์ก่อนหน้านี้ บาร์เกย์ในย่านกรีนนิช วิลเลจ ถูกตำรวจบุกค้นไปแล้วถึงสี่แห่ง กลุ่มลูกค้าที่ได้รับอนุญาตให้กลับบ้านจะแยกย้ายกันไปแต่ในคืนแห่งประวัติศาสตร์ดังกล่าว พวกเขากลับเลือกจะวนเวียนอยู่แถวหน้าบาร์ ไม่นานบรรยากาศโดยรอบก็เริ่มร้อนระอุ เสียงโห่ร้องดังขึ้นเรื่อยๆ จากนั้นไม่นานเหล่าตำรวจก็ต้องหลบเข้าไปลี้ภัยในบาร์ ขณะฝูงชนก่อหวอดเป็นจรวด ต้องใช้เวลาอยู่หลายชั่วโมงพร้อมกำลังเสริมอีกจำนวนหนึ่ง กว่าตำรวจจะสามารถสลายมี้อบได้ พร้อมจับผู้ต้องหาไป 14 ราย คืนถัดมาตำรวจหวนกลับมาอีกครั้ง เช่นเดียวกับกลุ่มผู้ประท้วง คราวนี้พร้อมสรรพด้วยป้ายประกาศ “พวกมันย่ำยีสิทธิของเรา ออกกฎหมายรับรองบาร์เกย์ สนับสนุนพลังของเกย์” แล้วการปะทะกันก็เริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง โดยผู้ประท้วงใช้ก้อนอิฐ และขวดเหล้าเป็นอาวุธ

Stonewall Riots กลายเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในประวัติศาสตร์เกย์และเลสเบียน มันนำไปสู่การเรียกร้องสิทธิของรักร่วมเพศทั่วโลก นอกจากนี้ เหตุการณ์ดังกล่าวยังประจวบเหมาะกับการเสียชีวิตของ จูดี การ์แลนด์ เกย์ ไอคอน ระดับหัวแถว อย่างประหลาด (การ์แลนด์เสียชีวิตเมื่อวันที่ 22 มิถุนายนจากการเสพยาเกินขนาด และคืนการประท้วงที่สโตนวอลล์ก็เป็นคืนเดียวกับพิธีศพของการ์แลนด์) หนึ่งปีต่อมาใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันที่ 28 มิถุนายน ขบวนการเพรดเกย์และเลสเบี้ยนก็ถือกำเนิดขึ้นเป็นครั้งแรกในอเมริกา เพื่อรำลึกเหตุการณ์ความรุนแรงหน้า สโตนวอล อินน์

ภาพที่ 2.2 บาร์ชื่อสโตนวอล อินน์

ในปี 1973 สมาพันธ์จิตแพทย์แห่งอเมริกาได้ตัด “รักร่วมเพศ” ออกจากหมวดหมู่ของความผิดปกติทางจิต โดยยึดงานค้นคว้าวิจัยของ เอเวอลีน ฮุกเกอร์ เป็นข้อมูลหลัก นับจากนั้น รักร่วมเพศก็ไม่ถือเป็นอาการป่วยใช้อีกต่อไป แม้จิตแพทย์จำนวนไม่น้อยจะคัดค้านการตัดสินใจดังกล่าวของสมาพันธ์

ในปี 1978 ธงสีรุ้งถูกออกแบบโดย ศิลปินชาวซานฟรานซิสโก กิลเบิร์ต เบเกอร์ นำมาใช้แทนความเคลื่อนไหวเพื่อเรียกสิทธิเท่าเทียมกันของเกย์และเลสเบี้ยน ความหลากหลายของสีเส้นเป็นสัญลักษณ์แทนความหลากหลายทางเพศสถานะของชุมชนรักร่วมเพศ ธงดังกล่าวถือกำเนิดขึ้นในประเทศอเมริกา แต่ถูกนำไปใช้ในขบวนการเพรดเกย์และเลสเบี้ยนทั่วโลก

ในปี 1978 เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 1978 สมาชิกประจำคณะผู้ตรวจการแห่งเมืองซานฟรานซิสโก ฮาร์วีย์ มิลค์ ถูกคู่แข่งทางการเมือง แดน ไวท์ ยิงเสียชีวิตด้วยกระสุนสั้น ก่อนเขาจะนำปิ่นไปจ่อกะโหลกมิลค์ แล้วยิงนัดที่ทำการปิดท้าย (ก่อนหน้านี้ เขาเพิ่งสังหารนายกเทศมนตรี จอร์จ มอสโคโน ในห้องทำงาน) มิลค์ประกาศตนว่าเป็นเกย์ โด่งดังจากบุคลิกกล้าพูด กล้าทำ และการต่อสู้เพื่อขจัดอคติต่อรักร่วมเพศ ส่วนไวท์เป็นคาทอลิกหัวอนุรักษ์นิยมที่เติบโตมาในชุมชนแรงงาน ความสัมพันธ์ของทั้งสองไม่ค่อยราบรื่นนัก โดย 10 วันหลังลาออกอย่างกะทันหัน โดยอ้างปัญหาการเงิน ไวท์ได้ขอร้องให้มอสโคโนเลือกเขากลับมาประจำคณะผู้ตรวจการ แรกทีเดียวมอสโคโนตั้งใจจะยินยอมตามคำขอ แต่แรงกดดันจากกลุ่มการเมืองฝ่ายตรงข้ามไวท์ หนึ่งในนั้นคือมิลค์)ทำให้มอสโคโนเปลี่ยนใจแดน ไวท์ ถูกนำตัวขึ้นศาลในอีกหกเดือนต่อมา ทนายของเขาคัดเลือกระบุชชุนอย่างระมัดระวังเพื่อให้ทั้งหมดเป็นคาทอลิกผิวขาวจากชนชั้นแรงงาน ไม่มีคนผิวสี คนเอเชีย หรือเกย์ปะปนมาเลย จากนั้นก็พยายามแก้ต่างโดยยกข้ออ้างเรื่องความเครียดและความเปลี่ยนแปลงของเคมีในร่างกาย จากการกินอาหารขยะเป็นจำนวนมากก่อนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันเกิดเหตุ จนกลายเป็นที่มาของคำว่า “Twinkie defence” ทางด้านอัยการเองก็ทำหน้าที่ของตนอย่างทุกวิถีทาง เขาไม่ย่ำเตือนคณะลูกขุนให้ตระหนักถึงแรงจูงใจของไวท์ ตลอดจนรอยบาดหมางระหว่างบุคคลทั้งสอง สุดท้ายไวท์จึงถูกตัดสินจำคุกเป็นเวลาแค่ 7 ปี 8 เดือน ซึ่งนั่นสร้างความโกรธแค้นให้คนกลุ่มใหญ่จนพากันมารวมตัวล้อม ศาลากลาง จังหวัดเป็นเวลาหลายชั่วโมงและเผารถตำรวจไปหลายคัน ต่อมาตำรวจก็แก้แค้นด้วยการบุกเข้าบาร์เกย์แห่งหนึ่งบนถนนคาสโตร แล้วรวมทำร้ายทุกคนในนั้น ผลจากเหตุการณ์ White Night Riots ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ 61 นายและเกย์จำนวน 100 คนได้รับบาดเจ็บจนต้องนำส่งโรงพยาบาล นอกจากนี้ มันยังเป็นบทพิสูจน์ให้เห็นว่าความพยายามจะสร้างตัวตนให้ปรากฏของรักร่วมเพศได้ก่อให้เกิดกระแสโต้กลับค่อนข้างรุนแรงจากกลุ่มอนุรักษนิยม เพราะไวท์วาดภาพตัวเองเป็นคนที่พยายามจะปกป้องค่านิยมดั้งเดิมของชุมชนเอาไว้ และเขาก็ได้รับเสียงสนับสนุนลึกๆ จากชาวเมืองซานฟรานซิสโกจำนวนไม่น้อย

ในปี 1981 ลางหายนะแรกแสดงตัวในเดือน มกราคม 1981 เมื่อชายเกย์อายุ 31 ปีถูกส่งตัวเข้าโรงพยาบาลเพื่อรักษาอาการติดเชื้อในลำคอ ก่อนต่อมามันจะพัฒนาเป็นการติดเชื้อในปอด ซึ่งมักพบเห็นเฉพาะในกรณีของผู้ป่วยโรคมะเร็ง หรือปลูกถ่ายอวัยวะเท่านั้น พัฒนาการดังกล่าวส่งผลให้นายแพทย์ทั้งหลายงุนงง และเมื่อโรคร้ายเริ่มแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วจนถูกขนานนามให้เป็น “มะเร็งชาวเกย์” ข้อเท็จจริงก็ค่อยๆ ปรากฏว่า ไม่ใช่เพียงเกย์เท่านั้นที่เป็นโรคนี้นี้ แต่ยังรวมถึงคนใช้ถ่ายเลือด ซี่ยา และชายจริงหญิงแท้ที่อื่นที่บร๊อยในทวีปเอเชีย แอฟริกา และอเมริกาใต้ ดังนั้นชื่ออย่างเป็นทางการของมันถูกตั้งขึ้นในปี 1982 ว่าโรคเอดส์ช่วงแรกของการระบาด โรงอาบน้ำชาวเกย์ตกเป็นเป้าโจมตีหลัก เกย์บางคนเห็นชอบให้ปิดโรงอาบน้ำเพื่อช่วยชีวิตคน แต่อีกหลายคนไม่ยอมให้ปิด เพราะพวกมันเป็นสัญลักษณ์ของอิสรภาพทางเพศและรักร่วมเพศ ซึ่งชาวเกย์พยายามต่อสู้เรียกร้องมาตลอดนับแต่เหตุการณ์สโตนวอลล์ หากสั่งปิดโรงอาบน้ำ บาร์เกย์อาจตกเป็นเหยื่อรายต่อไป แต่สุดท้าย เมอวิน ซิลเวอร์แมน ผู้อำนวยการแผนกสาธารณสุขของเมืองก็ประกาศปิดโรงอาบน้ำโดยให้เหตุผลว่า โรงอาบน้ำสิบสี่แห่งที่ถูกสั่งปิดไม่ใช่สัญลักษณ์แทนอิสรภาพของรักร่วมเพศแต่เป็นแหล่งเพาะเลี้ยงเชื้อโรคและความตาย

โรคเอดส์ ตลอดจนการก้าวขึ้นสู่อำนาจของ โรนัลด์ เรแกน ซึ่งจับมือแนบแน่นกับกลุ่มฝ่ายขวาเคร่งศาสนา ส่งผลให้ความเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องสิทธิของชาวเกย์และเลสเบียนในอเมริกาต้องหยุดชะงักลงกลางคัน กลุ่มต่อต้านเกย์มักจะหยิบยกโรคเอดส์มาเป็นข้ออ้างในการเปรียบเทียบรักร่วมเพศกับเชื้อโรค ขณะเดียวกัน โรคเอดส์ยังถือเป็นตะปูตอกปิดยุคสมัยแห่งเสรีภาพทางเพศอีกด้วย

ในปี 1982 การแข่งขัน Gay Games หรือ โอลิมปิกสำหรับชาวเกย์และเลสเบียน ที่เปิดกว้างให้ทุกคนเข้าร่วม โดยจุดหมายหลัก คือ ดึงดูดกลุ่มคนจากประเทศที่รักร่วมเพศยังคงเป็นเรื่องผิดกฎหมาย และต้องหลบๆ ซ่อนๆ เริ่มต้นจัดขึ้นเป็นครั้งแรกในเมืองซานฟรานซิสโก ภายใต้การควบคุมดูแลของ ทอม แวดเดลล์ เดิมทีใช้ชื่อ Gay Olympics แต่ถูกฟ้องร้องจากคณะกรรมการโอลิมปิกสากล ทำให้ต้องเปลี่ยนชื่อในเวลาต่อมา หลายคนเชื่อว่าการฟ้องร้องมีรากฐานมาจากอาการเกลียดกลัวรักร่วมเพศ (Homophobia) ของเหล่าผู้บริหารระดับสูง เพราะพวกเขาต่างเคยยินยอมให้ใช้คำว่าโอลิมปิก สำหรับการแข่งขันอื่นมาแล้ว เช่น Special Olympics เป็นต้น จนถึงปัจจุบัน Gay Games ถูกจัดมาทั้งหมด 7 ครั้ง มีอเมริกาเป็นเจ้าภาพ 4 ครั้ง ส่วน เนเธอร์แลนด์ ออสเตรเลีย และแคนาดาเคยเป็นเจ้าภาพคนละครั้ง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Gay Games ครั้งที่ 8 จะจัดขึ้นในปี 2010 ณ เมืองโคโลญ ประเทศเยอรมัน 1988 หลังเป็นประเทศแรกที่อนุญาตให้กะเทยผ่าตัดแปลงเพศได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อปี 1972 สวีเดนก็ตอกย้ำ “หัวก้าวหน้า” ต่อประเด็นทางเพศ ด้วยการออกกฎหมายพิทักษ์สิทธิทางด้านสังคมสงเคราะห์ภาษี และมรดกให้กับรักร่วมเพศเป็นประเทศแรก

ในปี 1990 ปีแห่งการถือกำเนิดของ Queer Theory คำว่า Queer ถูกนำมาใช้แทนเกย์เพื่อให้ครอบคลุมทุกพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนออกจากรักต่างเพศ ซึ่งเน้นศึกษาประเด็นเกี่ยวกับเพศสภาพ โดยรับอิทธิพลมาจากทั้งฝั่งสตรีศึกษาและฝั่งเกย์และเลสเบี้ยนศึกษา เป้าหมายของ Queer Theory ไม่ใช่เพื่อระบุให้แน่ชัดว่า เพศสภาพเกิดจากกรรมพันธุ์ หรืออิทธิพลของสภาพแวดล้อมซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ แต่เป็นการวิพากษ์ความซับซ้อนของการแยกแยะมนุษย์แต่ละคนเป็นกลุ่มเป็นเหล่าผ่านเพศสภาพของเขา เทเรซา เดอ ลอเรติส คิดค้นคำนี้ขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ 1990 ระหว่างเข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับประเด็นทางเพศของเกย์และเลสเบี้ยนที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย

2. การรักร่วมเพศในสังคม

พฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือ homosexual ซึ่งเป็นการประกอบกิจกรรมทางเพศกับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน (ชายกับชาย - หญิงกับหญิง) นั้น มีประวัติย้อนหลังไปนานเท่าที่จำได้ รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่คู่กันมากับสังคมโดยตลอด ในสมัยกรีกและโรมันโบราณ พฤติกรรมรักร่วมเพศถึงเป็นสิ่งปกติธรรมดา และปฏิบัติกันอย่างกว้างขวางในสังคม สังคมอื่นที่รับเอาวัฒนธรรมนี้ไปใช้ได้แก่ พวกอินเดียแดง เผ่าโมเซฟในทวีปอเมริกาเหนือ และพวกอาหรับ ทว่าสังคมส่วนใหญ่จะถือว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องผิดปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกผู้ชายที่เป็นเกย์ในประเทศสหรัฐอเมริกา แทบจะทุกรัฐจะมีกฎหมายห้ามการร่วมรักทางทวารหนัก ซึ่งทำให้พฤติกรรมทางเพศของพวกโฮโมฯชายผิดกฎหมายไปด้วย ในประเทศอังกฤษกฎหมายห้ามการร่วมรักทางทวารหนักถูกยกเลิกไป ในปี ค.ศ.1981 ทั้งนี้เนื่องจากขัดต่อกฎหมายว่าด้วยสิทธิส่วนบุคคล แต่อังกฤษยังมีกฎหมายแยกแยะพวกโฮโมกับพวกอื่นๆ อยู่ เช่น ผู้ชายที่อายุ 18 ถือว่าบรรลุนิติภาวะทางเพศเมื่อมีสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามแต่หากชายจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายแล้วจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 21 ปี และในประเทศอังกฤษยังไม่มีกฎหมายที่แสดงถึงการมีอคติต่อพวกโฮโม เมื่อพูดถึงพฤติกรรม "รักร่วมเพศ" นี้ มีทฤษฎีหลายทฤษฎีที่พยายามอธิบายว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไร หรืออะไรคือสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นโฮโม (เกย์) ที่พอรับฟังได้ในขณะนี้ก็มีอยู่สองทฤษฎีทฤษฎีแรกคือ บุคคลที่เป็นเกย์นั้นเป็นเพราะสาเหตุของกรรมพันธุ์ และอีกทฤษฎีหนึ่งคือเป็นเพราะความไม่สมดุลย์ทางฮอร์โมน อย่างไรก็ตาม ทั้งสองทฤษฎีนี้ยังมีช่องว่างสำหรับความสงสัยอยู่ เนื่องจากมีทฤษฎีที่สามที่น่าเชื่อถือกว่า นั่นก็คือ "มนุษย์ทุกคนมีความสามารถที่จะมีพฤติกรรมทางเพศได้กับทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามทว่าประสบการณ์บางอย่างที่ได้รับในช่วงที่ยังเป็นเด็ก หรือในขณะที่เป็นวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประสบการณ์ที่ได้รับจากครอบครัว ทำให้เขาหรือหล่อนกลายเป็นเกย์ หรือไม่เกย์"

3. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ของซิกมันด์ ฟรอยด์ กับพฤติกรรมรักร่วมเพศ

แนวคิดที่สำคัญคือ ฟรอยด์ เชื่อว่าพฤติกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์ มีแรงจูงใจมาจากจิตไร้สำนึก ซึ่งมักจะผลักดันออกมาในรูปความฝัน การพูดพลั้งปาก หรืออาการผิดปกติทางด้านจิตใจในด้านต่างๆ เช่น โรคจิต โรคประสาท เป็นต้น นอกจากนี้ยังเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ว่ามนุษย์เกิดมาพร้อมกับแรงขับทางสัญชาตญาณ(Instinctual drive) และแรงขับดังกล่าวเป็นพลังงานที่สามารถเปลี่ยนแปลง และเคลื่อนที่ได้ จิตจึงเป็นพลังงานรูปหนึ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลง และไม่หยุดนิ่ง (Psycho-Dynamic) สัญชาตญาณดังกล่าว ได้แก่ สัญชาตญาณแห่งการมีชีวิต (Eros or Life) เป็นสัญชาตญาณที่แสดงออกมาในรูปแบบของสัญชาตญาณทางเพศ (Sexual Instinct) แต่ฟรอยด์ไม่ได้หมายถึง ความต้องการทางเพศ ตามความเรียกร้องทางด้านสรีระเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสัญชาตญาณ ที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิด และเป็นสัญชาตญาณ ที่แสดงให้เห็นถึงความปรารถนา และความต้องการ ที่จะได้รับความพึงพอใจ ในรูปแบบต่างๆ และสัญชาตญาณในการป้องกันตนเอง อันเป็นสัญชาตญาณที่ทำให้มนุษย์แสวงหาความพึงพอใจให้แก่ตนเอง และสัญชาตญาณแห่งความตาย (Thanatos or Death instinct) ที่แสดงออกมาในรูปของสัญชาตญาณในการทำลายหรือความก้าวร้าว (Destructive instinct or aggressive instinct) ฟรอยด์มองธรรมชาติในแง่ลบ (Pessimism) กล่าวคือ มนุษย์ไม่มีเหตุผล (Irrational) ไม่มีการขัดเกลา (Unsocialized) โดยมุ่งที่จะตอบสนอง และแสวงหาความพึงพอใจให้กับตนเองเป็นสำคัญ (Self-gratification) นอกจากนี้ ฟรอยด์ยังได้อธิบายว่าสัญชาตญาณจะแสดงออกมาในรูปของพลังทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพลังขับทางเพศเรียกว่า พลังลิบิโด (Libido)เป็นพลังที่ทำให้มนุษย์ มีความปรารถนา และความต้องการที่จะได้รับความพึงพอใจในรูปแบบต่างๆ ที่สามารถเคลื่อนที่ เปลี่ยนรูป และสามารถจะเคลื่อนที่ไปตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย ตามระยะเวลาของพัฒนาการจากชั้นหนึ่งไปสู่อีกชั้นหนึ่ง และยังสามารถเคลื่อนที่ไปยังวัตถุ หรือบุคคลนอกตัวเราได้ เช่น หากพลังลิบิโด เคลื่อนไปอยู่ที่แม่ ก็จะทำให้เด็กเกิดความรัก และความหวงแหนแม่ เป็นต้นการทำงานของจิตแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. จิตไร้สำนึก
2. จิตสำนึก
3. จิตก่อนสำนึก

ฟรอยด์ ได้อธิบายถึงการพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการทางเพศ (Stage of Psychosexual Development) จากความเชื่อเกี่ยวกับสัญชาตญาณทางเพศในเด็กทารก ที่แสดงออกมาในรูปพลังของ ลิบิโด (Libido) และสามารถเคลื่อนที่ไปยัง ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย และบริเวณที่พลังลิบิโดไปรวมอยู่เรียกว่า ที่ของความรู้สึกพึงพอใจ (Erogenous Zone) เมื่อพลังลิบิโด ไปอยู่ในส่วนใดก็จะก่อให้เกิดความตึงเครียด (Tension) ขึ้นที่ส่วนนั้น วิธีการที่จะขจัดความตึงเครียด ได้ก็โดยการเร้าหรือกระตุ้นส่วนนั้นอย่างเหมาะสม เพื่อทำให้เกิดความพึงพอใจ (Gratification) บริเวณที่พลัง Libido เคลื่อนไปอยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งที่ขึ้นอยู่กับช่วงอายุ หรือวัยต่างๆ ของบุคคล จะทำให้เกิดการพัฒนาการไปตาม ขั้นตอนของวัยนั้นๆ ซึ่งฟรอยด์ แบ่งการพัฒนาบุคลิกภาพออกเป็น 5 ชั้น ได้แก่

ขั้นปาก (Oral Stage)

เริ่มตั้งแต่แรกเกิดถึง 1 ขวบ เด็กตอบสนองความพึงพอใจของตนเองโดยการดูด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การดูดนมแม่จึงเป็นความสุข และความพึงพอใจของเขาในขั้นนี้ เนื่องจากเด็กวัยนี้เริ่มพัฒนาความรักตัวเอง (Narcissism) แต่ถ้าเด็กไม่ได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสม เช่น ถูกปล่อยให้ร้องไห้ เพราะหิว เป็นเวลานานๆ ไม่ได้รับประทานอาหารตามเวลา และไม่ได้รับการสัมผัสที่อบอุ่นหรือการแสดงความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่ และผู้ใกล้ชิด จะทำให้เด็กพัฒนาความไม่ไว้วางใจ (Distrust) มีความรู้สึกไม่ดีเกี่ยวกับตนเอง และเกลียดชังสภาพแวดล้อม ทำให้เกิดการยึดติดและเมื่อบุคคลเข้าสู่วัยรุ่นบุคคลก็จะแสดงบุคลิกภาพที่ยึดติดในขั้นปากออกมาในรูปของพฤติกรรมต่างๆ เช่น การติดสุรา ติดบุหรี่ ยาเสพติด ชอบขบเคี้ยวไม่หยุดปาก

ขั้นทวาร (Anal Stage)

เด็กจะมีอายุตั้งแต่ 1-3 ขวบ โดยที่เด็กจะมีความพึงพอใจ เมื่อมีสิ่งมากระตุ้น หรือเร้าบริเวณทวาร ในระยะนี้เด็กเริ่มเป็นตัวของตัวเอง เริ่มมีความพึงพอใจกับ ความสามารถในการ ควบคุมอวัยวะ ของตนเอง โดยเฉพาะอวัยวะขับถ่ายเพราะถ้าสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับเด็กเป็นอย่างดี โดยเฉพาะ เกี่ยวข้องกับ การฝึกการขับถ่าย จะทำให้เด็กพัฒนาอารมณ์ที่มั่นคง เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง เป็นคนสงบเสงี่ยมอ่อนโยนแต่ถ้าเด็กเกิด การติดตึงในขั้นตอนนี้ จะทำให้ไม่สามารถพัฒนาบุคลิกภาพ ตามความเหมาะสม เช่น ถ้าเด็กพอใจกับการถ่ายอุจจาระมากเกินไป เมื่อโตขึ้นก็จะเป็นคนสุขุ่ยสุขาย แต่ ถ้าเด็กพอใจกับการกลั้นอุจจาระไว้ไม่ยอมขับถ่าย ก็จะเป็นคนขี้เหนียว ตระหนี่ หรือถ้าเด็กรู้สึกโกรธหรือเกลียด พ่อแม่ที่เข้มงวดในเรื่องขับถ่ายก็จะทำให้เด็กมีนิสัยดื้อรั้น ก็จะกลายเป็นเจ้าระเบียบ บ. จู้จู้จุกจิก หรือถ้าพ่อแม่ที่เน้นการขับถ่ายตรงเวลา ไม่รู้จักยืดหยุ่นก็จะกลายเป็นคนเข้มงวด ไม่ยืดหยุ่น แต่ถ้ายึดติดในขั้นนี้เป็นไปอย่างรุนแรง อาจทำให้เกิดเด็กมีบุคลิกภาพแปรปรวน เช่น ชอบทำร้ายให้ผู้อื่นเจ็บปวด

ขั้นอวัยวะเพศตอนต้น (Phallic Stage)

เริ่มตั้งแต่ 3 – 5 ขวบ โดยที่เด็กเกิด ความรู้สึกพึงพอใจกับการจับต้องอวัยวะเพศ เพราะมีความพึงพอใจทางเพศอยู่ที่ตนเองถ้าพัฒนาการทางบุคลิกภาพเป็นไปด้วยดี จะทำให้เด็กแสดงบทบาทที่เหมาะสมตามเพศของตนเองเมื่อโตขึ้น และมีเจตคติที่ดีในเรื่องเพศ แต่ถ้าพัฒนาการเป็นไปอย่างไม่เหมาะสม แล้วจะเกิดการติดตึงทำให้บุคลิกภาพผิดปกติไป เช่น ไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ อวัยวะเพศไม่แข็งตัว ในเพศชาย และมีความรู้สึกเยินชาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในเพศหญิง การรักร่วมเพศ หรือชอบอวดอวัยวะเพศ เป็นต้น จะเห็นได้ว่า ขั้นอวัยวะเพศตอนต้น เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากในการพัฒนาบุคลิกภาพ พ่อแม่ และผู้เลี้ยงดูจะมีบทบาทสำคัญ ที่จะช่วยให้บทบาททางเพศของเด็กเป็นไปด้วยดี พ่อแม่จึงไม่ควรตำหนิหรือเข้มงวดกับเด็กมากเกินไป เมื่อเด็กจับต้องอวัยวะเพศของตน ในขณะเดียวกันเด็กควรได้รับชี้แจง และการสั่งสอนเรื่องเพศ ตามความเหมาะสมกับการอยากรู้อยากเห็นของเขา และพ่อแม่ควรทำให้เป็นแบบอย่างที่ดีในการแสดงบทบาททางเพศ ให้ความรัก ความอบอุ่น และความเอาใจใส่แก่เด็กมีเวลาใกล้ชิดกับเด็กซึ่งทำให้เด็กเรียนรู้ถึงสัมพันธ์ภาพที่ดีในการอยู่ร่วมกันระหว่างเพศเดียวกัน และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่างเพศ การให้ข้อมูลทางเพศควรใช้เหตุผล และค่านิยมของสังคมที่เหมาะสมในการอธิบายเพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีในเรื่องเพศแก่เด็ก ทำให้เด็กยอมรับความรู้สึกของตนเอง และสามารถแสดงความรู้สึกต่างๆ ออกมาได้เหมาะสม กับบทบาททางเพศ

ขั้นแฝง (Latency Stage)

เริ่มตั้งแต่ อายุ 6 – 11 ขวบ เป็นระยะพักในเรื่องเพศ และจินตนาการทางเพศ เด็กจะเริ่มมีชีวิตสังคมภายนอกบ้านมากขึ้นที่จะเรียนรู้ และปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ

ขั้นอวัยวะเพศตอนปลาย (Genital Stage)

เริ่มจาก 12 ปีเป็นต้นไป ในระยะนี้เด็กจะเข้าสู่วัยรุ่น ไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ และวัยชรา เมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลง ทางร่างกายทั้งหญิง และชายต่าง ๆ กัน และมีพัฒนาการทางร่างกายตน มีความสามารถในการสืบพันธุ์ นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ มีความต้องการตามสัญชาตญาณทางเพศอย่างรุนแรง ต้องการเป็นตัวของตัวเอง

จะเห็นได้ว่า พัฒนาการทางบุคลิกภาพตามความเชื่อของ ฟรอยด์ จะมีความสัมพันธ์กับพลังลิบิโด กับลักษณะทางชีวภาพของบุคคล ที่จะนำไปสู่สภาวะทางสุขภาพจิต หากการพัฒนาการแต่ละขั้นเป็นไปด้วยความเหมาะสมก็จะทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่ปกติ แต่ถ้าพัฒนาการแต่ละขั้นเกิดการติดตรึง จะมีผลทำให้เกิดความผิดปกติทางบุคลิกภาพในรูปแบบต่าง เช่น โรคจิตหรือโรคประสาทหรือการรักร่วมเพศที่ถือว่ามีความแปรปรวนในทางบุคลิกภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงห้าปีแรกของชีวิตจะเป็นช่วงการสร้างพื้นฐานทางบุคลิกภาพของบุคคลประสบการณ์ที่รุนแรงที่เกิดขึ้นในระยะนี้อาจมีผลกระทบกระเทือนต่อบุคลิกภาพของเด็กไปตลอดชีวิต

4. รักร่วมเพศกับพันธุกรรม

กลุ่มคนรักเพศเดียวกันหรือ Homosexuality มีรากศัพท์มาจากภาษากรีกว่า Homos แปลว่า เหมือนกันถ้าจะพูดกันให้เข้าใจได้ง่ายๆ ก็คือ เพศสภาพที่เหมือนกัน 2 เพศรักกัน โดยมีความต้องการทางร่างกาย (Sexual Drive) จิตใจ และความรัก เหมือนกับคู่หญิงชายที่สังคมทั่วไปยอมรับนักจิตวิทยา เช่น ซิกมันด์ ฟรอยด์ สรุปรว่า รสนิยมและพฤติกรรมความเป็นรักร่วมเพศเกิดจากการติดแม่มากเกินไป หรือ การสูญเสียพ่อตั้งแต่ยังเด็ก โดยลูกไม่มีคนเป็นแบบอย่างในการซึมซับพฤติกรรม ในขณะที่อีกหลายสำนักกล่าวถึงหลากหลายทฤษฎีและแนวความคิด บ้างก็ว่า ระบบสมอง การหล่อหลอมจากสังคม การเลี้ยงดู แต่ยังไม่มียุทธวิธีใดที่ยืนยันได้อย่างเต็มปากเต็มคำ ปัจจุบัน ความเป็นรักร่วมเพศจึงคาดว่าเป็นได้จากหลากหลายองค์ประกอบ

$$\text{พฤติกรรม} = \text{พันธุกรรม} + \text{สิ่งแวดล้อม} + \text{การเลี้ยงดู} + \text{ฯลฯ}$$

อย่างไรก็ตาม แนวความคิดทางจิตเวชศาสตร์ปัจจุบัน ถือว่าหากมีพฤติกรรมสนใจเพศเดียวกัน โดยที่อายุผู้มีพฤติกรรมนั้นยังไม่ถึง 18 ปี จัดเป็นภาวะผิดปกติทางจิตที่ควรได้รับการแก้ไข (Gender Identity Disorder) แต่ถ้าอายุเกิน 18 ปี ไม่จัดว่าเป็นภาวะผิดปกติทางเพศ แต่จัดเป็นกลุ่มบุคคลปกติ (Normal Variation) ที่มีความแตกต่างทางรสนิยม (ทางเพศ) ตลอดสืบกว่าปีที่ผ่านมา แม้ว่างานวิจัยเกี่ยวกับพันธุกรรมและพฤติกรรมรักเพศเดียวกันถือว่ายังอยู่ในระยะเริ่มต้น แต่ก็ยังมีหลักฐานน่าเชื่อถือถือว่า มีปัจจัยทางพันธุกรรมบางอย่างเป็นตัวกำหนดรสนิยมทางเพศ แม้จะยังไม่อาจสรุปได้อย่างแน่ชัดก็ตาม

5. ความเบี่ยงเบนทางเพศ

จากข่าวคราวตามหน้าหนังสือพิมพ์ หรือแม้กระทั่งคำบอกเล่ากันจากปากต่อปาก เรามักจะได้ยินได้ฟัง ได้รับรู้ถึงการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของคนในแทบจะทุกสาขาอาชีพ ถ้าจะถามว่าพฤติกรรมอย่างไรที่เรียกว่า "เบี่ยงเบนทางเพศ" คำตอบก็คงจะมีอยู่ในตัวของมันเองอยู่แล้วว่า การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ต่างไปจากคนส่วนใหญ่ ซึ่งคงต้องพิจารณาสังคมวัฒนธรรมของแต่ละแห่ง รวมทั้งยุคสมัยในขณะนั้นร่วมไปด้วยจึงจะสามารถตัดสินใจได้ว่าบุคคลนั้นมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือไม่ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้นมีอยู่หลายประเภท แต่ในที่นี้จะขอแนะนำ 4 ประเภท ใหญ่เพื่อให้มองเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

ประเภทที่ 1

เป็นพฤติกรรมที่มีความผิดปกติทางเพศเกี่ยวกับบุคคล เวลา สถานที่ พฤติกรรมที่พบเห็นกันโดยส่วนใหญ่ และดูเหมือนจะมีมากขึ้นในยุคนี้ก็คือ “พฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกไม่เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตนเอง ที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่ายก็คือ ชายจะแสดงท่าท่างกระตือรือร้นใฝ่ใจตนเองมากเป็นพิเศษทั้งรูปร่าง หน้าตา และการแต่งกาย รวมทั้งกิริยาท่าทาง ตลอดจนการใช้น้ำเสียงและคำพูดคล้ายกับผู้หญิง มักชอบคบหาสมาคม และคลุกคลีอยู่กับเพื่อนเพศหญิง ในทางกลับกัน หญิงก็จะชอบแต่งตัว และแสดงกิริยาท่าทาง ตลอดจนใช้คำพูดที่คล้ายกับเพศชาย พยายามหาวิธีการต่าง ๆ ปกปิดอวัยวะที่แสดงถึงลักษณะของเพศหญิง เช่น หน้าอก และหากมีโอกาสได้ใกล้ชิดกับเพศเดียวกันก็มักจะคอยดูแลปกป้องเป็นอย่างดี คำที่ใช้เรียกคนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศประเภทแรกนี้ที่เราได้ยินจนคุ้นหู เช่น ทอม ดี เกย์ ตูด เป็นต้น

ประเภทที่ 2

เป็นพฤติกรรมที่มีความผิดปกติในการเลือกคู่ร่วมเพศ ซึ่งคู่ร่วมเพศในที่นี้อาจจะเป็นบุคคล วัตถุ หรือส่วนของร่างกาย พฤติกรรมประเภทนี้ที่พบเห็นได้มากในสังคมขณะนี้ ดูเหมือนจะเป็นประเภทที่หาความสุขจากการมีสัมพันธ์ทางเพศ กับเด็กที่ยังไม่ถึงวัยอันควร (แตกเนื้อหนุ่มเนื้อสาว) ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งเพศชาย เพศหญิง แต่ส่วนใหญ่พบในเพศชาย มักเป็นบุคคลประเภทที่เมื่อเห็นอวัยวะเพศของเด็กหญิงแล้ว จะมีอาการตื่นเต้น ชอบที่จะสัมผัสอวัยวะเพศของเด็กและจะชอบมากขึ้น หากเด็กมาจับต้องอวัยวะเพศของตน

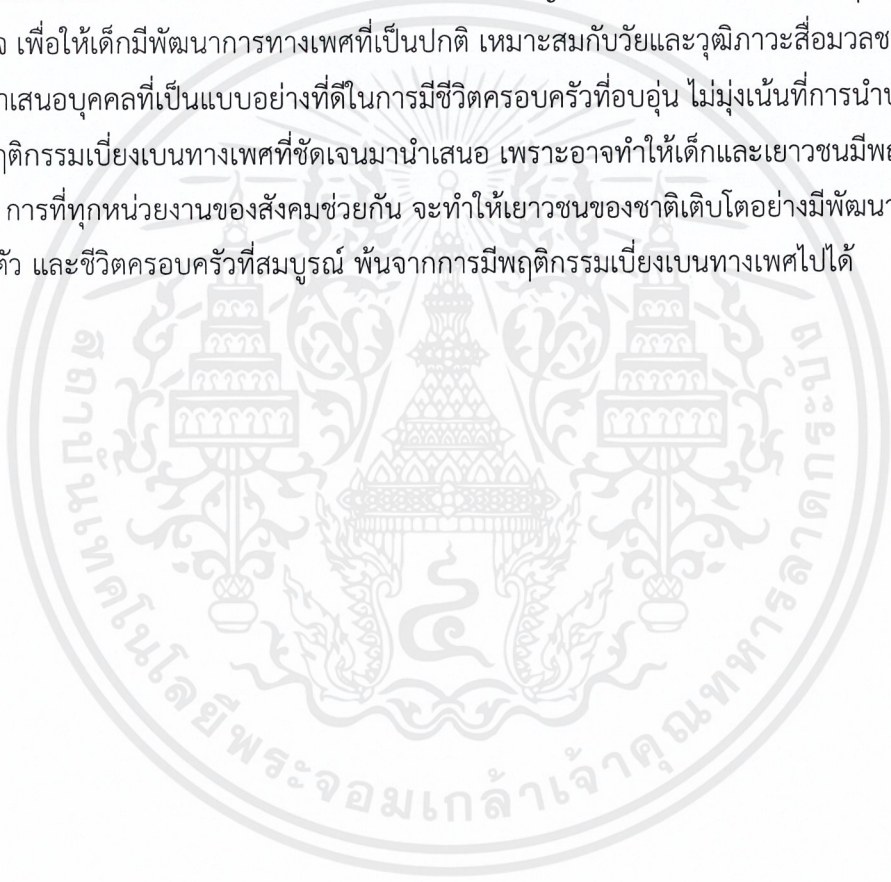
ประเภทที่ 3

เป็นพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติในวิธีการปฏิบัติทางเพศ ที่มักได้ยินได้พบ คงจะเป็นการหาความสุขทางเพศจากการที่ทำให้คู่นอนของตนเองเจ็บปวดทางร่างกายหรือจิตใจ เช่น เขี่ยนตี หรือแม้กระทั่งใช้คำพูดดูถูก หรือชู้ก่อนมีการร่วมเพศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทที่ 4

เป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติในปริมาณ และความรุนแรงของความต้องการทางเพศที่ได้ยิน ส่วนใหญ่เห็นจะเป็นการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ที่กระทำบ่อยครั้งมาก เพราะไม่อาจยับยั้งใจตนเองได้จากลักษณะของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทั้ง 4 ประเภทข้างต้น จะพบว่าพฤติกรรมบางประเภท เราก็ดูไม่สามารถจะสังเกตเห็นได้ชัดเจน และบางพฤติกรรมก็ไม่สามารถจะทราบได้ง่ายนัก หากบุคคลนั้นไม่ต้องการจะเปิดเผย ดังนั้นวิธีที่ดีที่สุดก็คงจะไม่ได้อยู่เพียงแต่สังเกตพฤติกรรมของบุคคลใกล้ชิดเท่านั้น แต่คงจะอยู่ที่ว่าจะทำอย่างไรที่จะให้บุตรหลานไม่ต้องประสบกับการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนี้ ซึ่งแน่นอนว่าครอบครัวและโรงเรียนจะต้องมีบทบาทสำคัญในการให้ความรักความอบอุ่น ให้ความรู้ความเข้าใจ เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทางเพศที่เป็นปกติ เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะสื่อมวลชนเองก็ต้องช่วยกันนำเสนอบุคคลที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการมีชีวิตครอบครัวที่อบอุ่น ไม่มุ่งเน้นที่การนำบุคคลแสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่ชัดเจนมานำเสนอ เพราะอาจทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่เลียนแบบ การที่ทุกหน่วยงานของสังคมช่วยกัน จะทำให้เยาวชนของชาติเติบโตอย่างมีพัฒนาการที่ดี มีชีวิตส่วนตัว และชีวิตครอบครัวที่สมบูรณ์ พ้นจากการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไปได้

6. ฐานะทางกฎหมายของผู้รักร่วมเพศ

ปัญหารักร่วมเพศมิใช่เพิ่งเริ่มมีขึ้นในปัจจุบัน หากแต่มีมานานแล้ว แม้แต่ในสมัยคริสตกาล กระนั้นก็ตามสังคม บางสังคม ในสมัยโบราณก็ได้ว่าการรักร่วมเพศเป็นเรื่องผิดปกติหรือเสียหาย แต่อย่างไรก็ตาม ทัศนคติหลังนี้ ดูจะเป็นข้อยกเว้นมากกว่าหลักทั่วไป เพราะโดยทั่วไปแล้ว ไม่ว่าจะในสังคมโบราณหรือแม้แต่ในสังคม ปัจจุบันเอง สถานะของ ผู้รักร่วมเพศยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ตรงกันข้าม กลับถูกมองอย่างเหยียดหยามในสายตาของสังคมทั่วไปคำถามแรกที่ไม่ควรมองข้าม คือคำถามที่ว่า ทำไมผู้ที่รักร่วมเพศจึงเรียกร้องให้สถานะของตนเป็นที่ยอมรับ ในสายตาของกฎหมาย คำถามนี้ไม่ว่าในอเมริกาหรือที่อื่นใดในโลก คำตอบคงออกมาทำนองเดียวกัน คือประการแรก ผู้รักร่วมเพศ ต้องการให้กฎหมายรับรองว่าสิ่งที่ตั้งกล่าวเป็นสิ่งที่ถูกต้อง และชอบด้วยกฎหมายเนื่องจาก กฎหมาย เป็นหลักประกันประการสำคัญที่จะทำ ให้สถานะของตนเป็นที่ยอมรับและประการที่สองก็เป็นผลสืบเนื่องมาจากประการแรก กล่าวคือ เมื่อกฎหมายรับรองสถานะของบุคคลดังกล่าวแล้ว ตนจะได้มีสถานะเช่นเดียวกับคู่สมรส ต่างเพศทั่วไป ซึ่งได้แก่ประโยชน์ต่างๆ ที่คู่สมรสทั่วไปพึงมีพึงได้ เช่น สิทธิ ทางทรัพย์สินระหว่างคู่สมรส สิทธิที่จะได้ ลดหย่อน ภาษี สิทธิในการเป็นทายาทโดยธรรม สิทธิในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในกรณี คู่สมรสถูกทำละเมิด หรือสิทธิในการดำเนินคดีอาญาแทนคู่สมรสแต่ถือว่าการสมรสจะมีได้ก็ แต่เฉพาะ “ชาย” และ “หญิง” เท่านั้น และหมายความถึง “ชายจริง” และ “หญิงแท้” เพราะกฎหมายยังไม่ยอมรับการสมรสระหว่างชายกับชายด้วยกัน หรือหญิงกับหญิงด้วยกัน หรือแม้แต่ชายหรือหญิงที่ได้ ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว กฎหมายก็ยังไม่ยอมรับว่าเป็น “ชาย” หรือ “หญิง” ในสายตาของกฎหมาย

7. สถานะของผู้รักร่วมเพศตามกฎหมายไทย

บทบัญญัติในมาตรา 1448 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ บรรพ ๕ บัญญัติว่า “การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อชาย และ หญิงมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว ....” ถ้าพิจารณาเผินๆ เหมือนกับว่ากฎหมายได้บัญญัติไว้ชัดเจนแล้วว่าการสมรส จะมีได้ก็แต่ระหว่าง “ชาย” กับ “หญิง” เท่านั้น แต่ปัญหาจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลที่จะทำการสมรสกันนั้น ฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่งได้ทำการผ่าตัดแปลงเพศทำให้สภาพร่างกาย เป็นหญิงหรือชายได้ กรณีนี้จะถือได้หรือไม่ว่า ผู้ที่ทำการผ่าตัดแปลงเพศนั้นเป็น “ชาย” หรือ “หญิง” ตามนัยมาตรา 1448 ปัญหานี้ขึ้นอยู่กับ การตีความกฎหมาย คำว่า “ชาย” และ “หญิง” ว่าจะหมายความว่าเฉพาะแต่ “ชายจริง” “หญิงแท้” แต่โดยกำเนิดเท่านั้น หรือจะหมายความรวมถึง “ชายเทียม” “หญิงเทียม” ที่ผ่าตัดแปลงเพศในภายหลังด้วย ยังไม่เคย ปรากฏว่ามีปัญหาทำนองนี้ขึ้นสู่ศาลไทยมาก่อนแต่ถ้าพิจารณาจาก แนวคำพิพากษาของศาลในอเมริกาแล้ว จะเห็นได้ว่า ศาลไม่ตีความ คำว่า “ชาย” และ “หญิง” ก็ตาม (คดี Singer v. Hara) ศาลก็ยังตีความคำว่า “บุคคล” ให้หมายความถึงแต่เฉพาะ “ชายจริง” และ “หญิงแท้” เท่านั้น

2.2 ช่างภาพที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน

1. Ellen Von Unwerth

ภาพที่ 2.3 Ellen Von Unwerth, Photographer

Ellen Von Unwerth เกิดในเมืองแฟรงค์เฟิร์ตที่เยอรมนีในปี 1954 เธอได้รับโดยการอุปการะเลี้ยงดูในแคว้นบาวาเรีย หลังจากจบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมเธอเข้าร่วมคณะละครสัตว์เป็นผู้ช่วยสตั้นแมนและผู้ช่วยนักมายากล เมื่อเธออายุ 20 ปี เธอถูกทาบทามจากช่างภาพที่เธอเชิญเธอให้มาเป็นนางแบบ หลังจากนั้นเธอย้ายไปปารีสเพื่อไปหางานทำ เป็นนางแบบให้กับช่างภาพดังๆในยุคนั้น เธออยู่ในวงการแฟชั่นมากกว่า 10 ปี Ellen Von Unwerth เริ่มมีชื่อเสียงเมื่อเธอถ่ายภาพ Claudia Schiffer งานของเธอได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสารชั้นนำเช่น Vogue, Vanity Fair, Interview, The Face, Arena, Twill, L'Uomo Vogue และ I-D, และเธอได้ตีพิมพ์หนังสือภาพถ่ายเธอได้รับรางวัลเป็นครั้งแรกที่งานเทศกาลนานาชาติของการถ่ายภาพแฟชั่นในปี 1991

ในปี 1998 นิตยสารอเมริกันโปกโต้ได้เพิ่มเธอเข้าไปเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในการการภาพ ตั้งแต่นั้นเธอถูกจับตาว่าเป็นช่างภาพหญิงที่ดีที่สุด ด้วยพรสวรรค์ในการจับอารมณ์ความรู้สึกของผู้หญิง เธอเป็นคนที่โชคดีที่เธอเคยมีประสบการณ์เป็นนางแบบมาก่อนซึ่งทำให้เธอเข้าใจในตัวนางแบบมากกว่าช่างภาพทั่วไปเธอไม่ชอบให้แบบยืนอยู่นิ่งๆ แต่เธอให้นางแบบแสดงอารมณ์ออกมาในภาพที่ตั้ง แต่เธอเริ่มทำงานเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ เธอศึกษาการถ่ายภาพและก็เป็นแบบให้กับงานของตัวเองในอุตสาหกรรมแฟชั่น เธอผลักดันขีดจำกัดของเพศหญิงในการถ่ายภาพทั่วไปและในแฟชั่นเธอได้สร้างหน้าบรรณาธิการที่โดดเด่นให้กับนิตยสารที่มีชื่อเสียง นอกจากนี้เธอได้ทำโฆษณาและมิวสิควิดีโอ ดังนั้นเธอไม่ได้เป็นเพียง ช่างภาพ แต่ผู้อำนวยการที่เชี่ยวชาญในการเป็นผู้หญิงที่มีความรู้สึกทางเพศ งานของเธอถูกนำไปใช้โปรโมทและ เป็นหน้าปกของอัลบั้ม หลายชุด เช่น Duran Duran ปี 1990 อัลบั้มเสรีภาพ และในปี 1997 สำหรับ Medazzaland

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานบางส่วนของ Ellen Von Unwerth

ภาพที่ 2.4 ภาพชุด Better Fun นิตยสาร VS

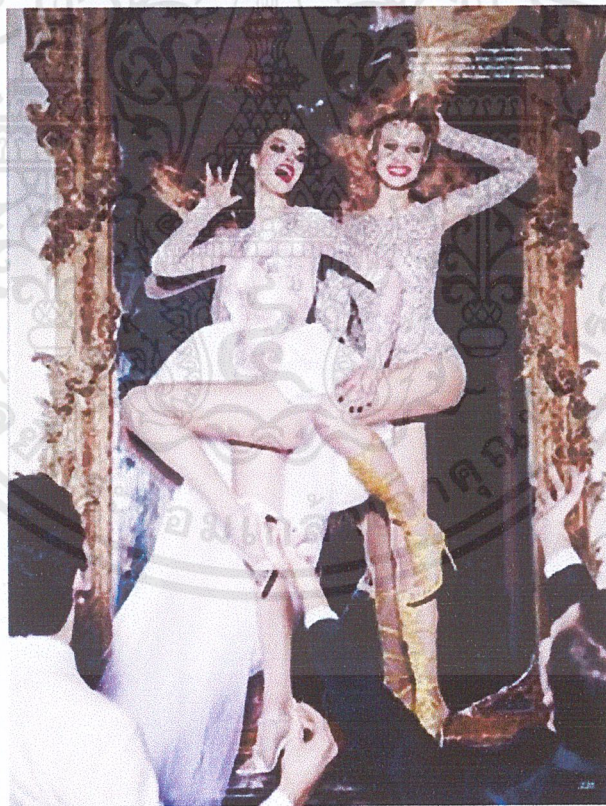

ภาพที่ 2.5 ภาพชุด Blue the now color

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

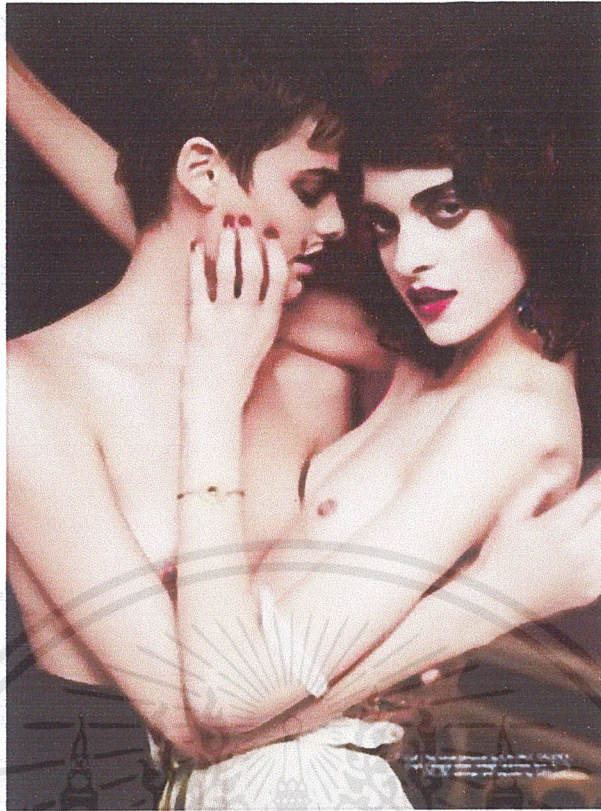

ภาพที่ 2.6 ภาพชุด Triumph Fall/Winter 2014

ภาพที่ 2.7 ภาพชุด Delta of Venus นิตยสาร The Wild Spring 2014

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.8 ภาพชุด Charlotte Di Calypso & Eva Doll นิตยสาร Mojeh

ภาพที่ 2.9 ภาพชุด Eva Doll นิตยสาร Mojeh Magazine

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 นิตยสาร Madame Figaro, December 2013

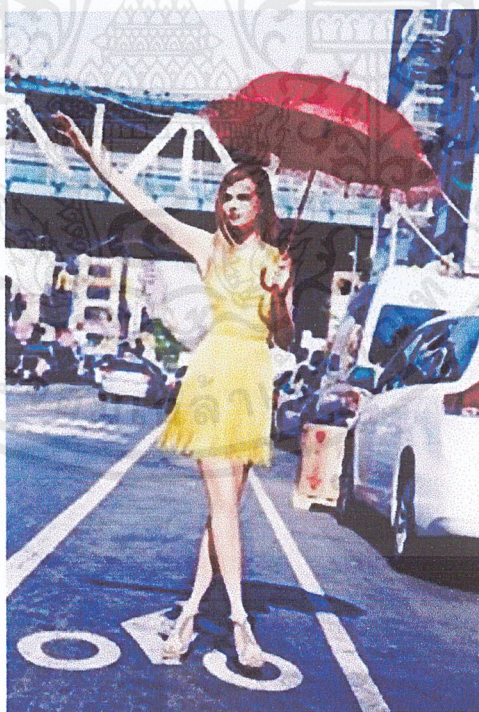

ภาพที่ 2.11 ภาพชุด ELLEN VON UNWERTH PULLS A TERRY RICHARDSON, SHOOTS MODELS GORGING ON FOOD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.12 นิตยสาร Galore ฉบับ September 2013

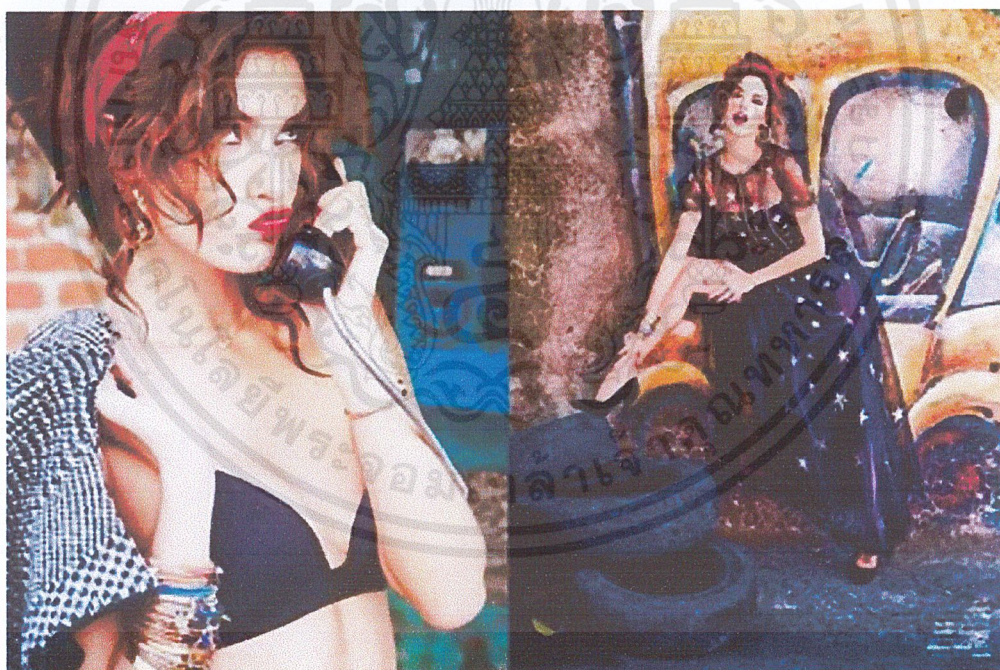

ภาพที่ 2.13 ภาพชุด CARA DELEIVINGNE IS BACK FOR THE BO.BÔ SUMMER 2015 ADVERTISEMENTS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.14 ภาพชุด Twin Peaks: Stina Rapp Wastenson And Frida Aasen นิตยสาร Vogue Japan December 2014

ภาพที่ 2.15 ภาพชุด Alessandra Ambrosio นิตยสาร Vogue Brazil

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.16 ภาพชุด Line Brems นิตยสาร Vogue Italia, August Issue, 2014

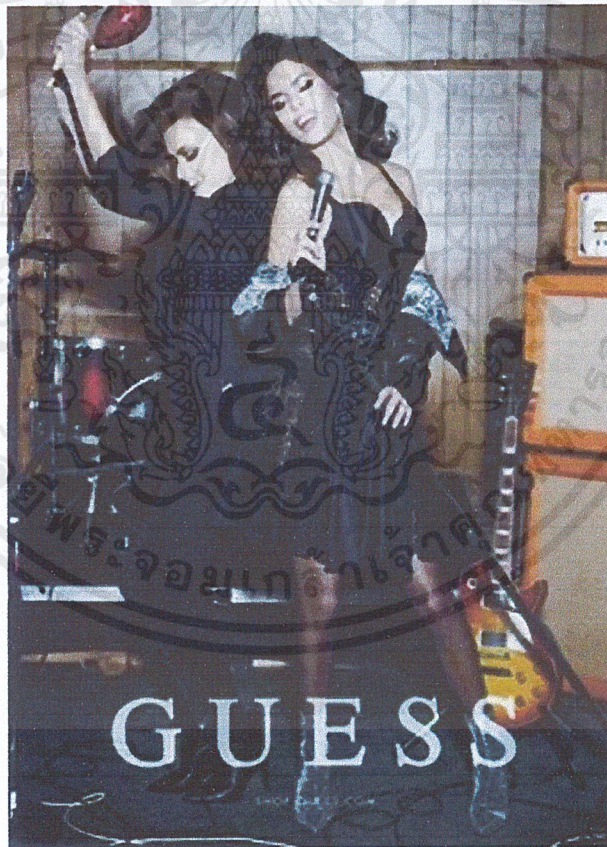

ภาพที่ 2.17 ภาพชุด Vogue Italia Beauty 50th Anniversary

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

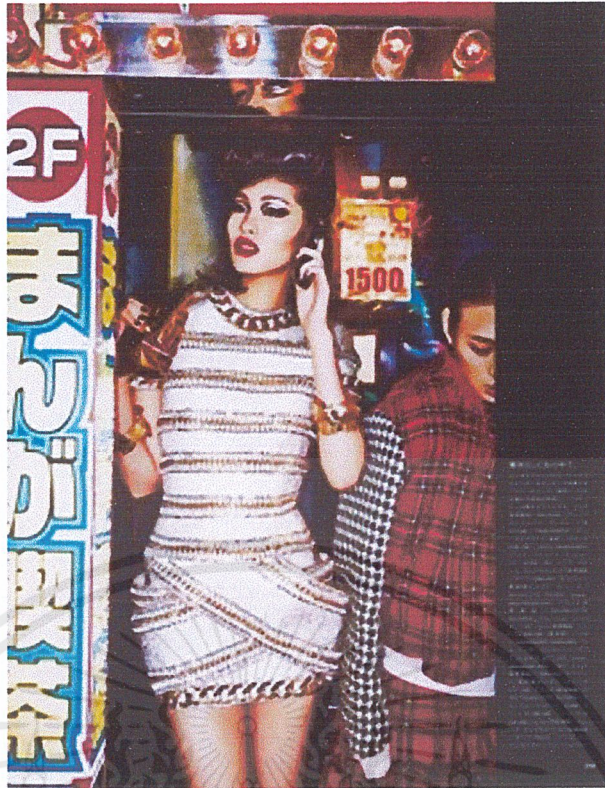

ภาพที่ 2.18 ภาพชุด Luma Grothe นิตยสาร Vogue Brazil September 2014 [Editorial]

ภาพที่ 2.19 ภาพชุด Guess Fall Winter 2014-15 Advertising Campaign

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.20 ภาพชุด CHIHARU OKUNUGI TAKES TOKYO นิตยสาร VOGUE JAPAN

ภาพที่ 2.21 นิตยสาร Stylist

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

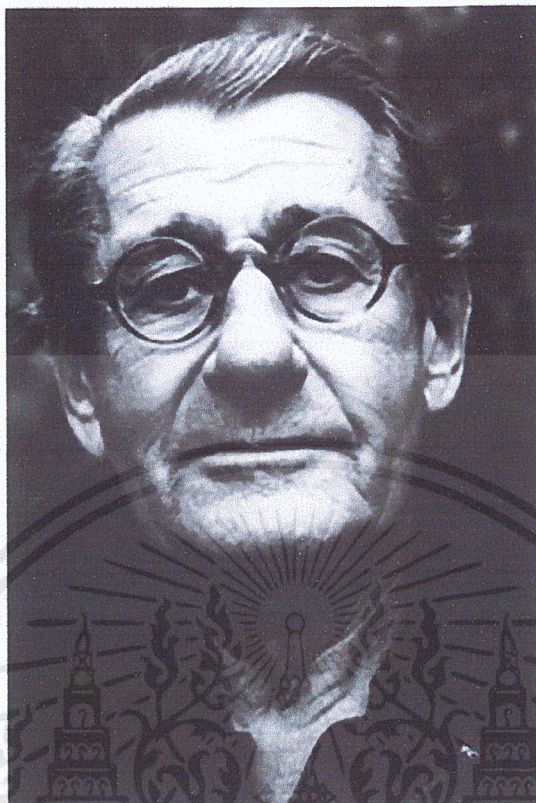
ภาพที่ 2.22 ภาพชุด Chanel-iman นิตยสาร Galore

วิเคราะห์ผลงาน

จากผลงานของ Ellen จะมีความโดดเด่นในเรื่องของการควบคุมอารมณ์ของนางแบบให้ออกมาเป็นธรรมชาติมากที่สุดโดยจะใช้ท่าทางในการโพสโดยให้นางแบบแสดงอารมณ์ออกมาให้มากที่สุดและการใช้ไฟตรงที่ไม่แข็งมากจนเกินไปทำให้ดูมีความสุขสนุกสนานและมีความเป็นธรรมชาติ โทนสีของภาพจะถูกปรับโทนสีใหม่ให้ดูสดใสมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. Helmut Newton

ภาพที่ 2.23 ภาพ Helmut Newton

Helmut Newton มีชีวิตอยู่ระหว่างปีค.ศ.1920-2004 ในประเทศเยอรมันนี เขาเป็นช่างภาพที่กล้า เชื่อมโยงความสูงส่งเข้ากับความตกต่ำของสังคม Newton เคยได้รับรางวัล Commandeur des Arts et des Lettres จากกระทรวงวัฒนธรรมของประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นรางวัลที่มอบให้กับศิลปินจำนวน 20 คน ที่ได้ทำคุณประโยชน์ในด้านศิลปวัฒนธรรมและวรรณกรรมให้กับประเทศฝรั่งเศส สมญานามที่ Newton ได้รับจากเพื่อนในวงการช่างภาพและวงการแฟชั่นคือ “King of Kink” (หรือราชาแห่งความวิตถาร) Newton มีชื่อเสียงขึ้นมาจากการถ่ายภาพเปลือยของสตรีที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เขามักนำเสนอเรื่องราวของกามารมณ์และความรุนแรง ซึ่งเป็นเรื่องราวที่ไม่มีปรากฏอยู่ในวัฒนธรรมอันทรูหราของสังคมชั้นสูง (หรือในงานศิลปะชั้นสูง) ยกตัวอย่างเช่น งาน โฆษณาชิ้นหนึ่งที่ Newton ทำให้กับบริษัทผลิตถุงน่องและชุดชั้นในสตรีในปีค.ศ.1998 เขาถ่ายภาพนางแบบสาวนอนร่างเปลือยเปล่านั้นมีอาการติดตัวอยู่เพียงชิ้นเดียวคือ ถุงน่อง ไม่นานงานโฆษณาชิ้นนี้ก็ถูกปลดออกจากป้ายโฆษณาใน Times Square เพราะถูกกล่าวหาว่าเป็นภาพที่สื่อแวอนาจารมากเกินไป Newton เคยทำงานเป็นช่างภาพเชิงพาณิชย์ ในช่วงก่อนยุค 70s เขาเป็นศิลปิน มากความสามารถ และมีผลงานภาพถ่ายศิลปะในสื่อหลายชนิดตั้งแต่ Singapore Straits Times ไปจนถึง Australian Vogue จนกระทั่งต่อมาที่ Newton หันมาสนใจการถ่ายภาพเปลือยกายของสตรี(ซึ่งภรรยาของเขาก็ให้การสนับสนุน) เขาถึงได้มีนิทรรศการภาพถ่ายของตนเองเป็นครั้งแรกในปีค.ศ.1976 ณ กรุงปารีส นิทรรศการครั้ง นั้นมีเสียงตอบเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รับที่ตีเยียม ทำให้ Newton กลายเป็นช่างภาพที่มีชื่อเสียงมากคนหนึ่งใน ฝรั่งเศส ภาพถ่ายของ Newton มักเปิดประเด็นให้เกิดการโต้แย้งทางความคิด หลายคนมองว่าภาพถ่ายของเขาเป็นการแสวงหาผลประโยชน์จากความอ่อนแอของเพศหญิง แต่ Newton เองก็ยืนยันเสมอว่าเขาเองตั้งใจที่จะนำเสนอถึงความแข็งแกร่งของสตรีเพศ เพราะเสน่ห์ที่เข้ายวนใจของสตรีเพศนั้นคือพลังและอำนาจที่คุณจะเห็นได้เสมอในภาพถ่ายของเขา ไม่ว่าจะเป็นภาพถ่ายของ Margaret Thatcher ที่แต่งตัวเต็มยศ หรือ ภาพเปลือยที่มีขนาดใหญ่เกินจริงของลูกสาว Genghis Khan นักรบชาวมองโกลเสีย Newtonไม่เคยปิดบังความจริงที่ว่าเขาลุ่มหลงกับเรียวกาอันงามของเพศหญิงทุกวันนี้คนส่วนใหญ่ยังจดจำผลงานของเขาได้ด้วยเอกลักษณ์การนำเสนอเนื้อหาแบบลามกอนาจารให้ออกมาในเชิงศิลป์ได้อย่างสวยงาม เช่น ภาพถ่ายนางแบบเปลือยกายกับรถยนต์ รองเท้าส้นสูง แส้ และโซ่ ความหมายในเรื่องของความงามและอำนาจ ในผลงานของ Newton เป็นเรื่องที่มีทั้งคนเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โฆษณาที่ Newton ออกแบบให้กับ Yves Saint Laurent เป็นโฆษณาชิ้นเลิศที่คนในวงการแฟชั่นต้องจดจำ แต่ในทางตรงกันข้าม กลุ่มนักต่อสู้เพื่อสิทธิสตรีกลับตั้งคำถามกับ Newton ว่า ทำไมสตรี ที่เป็นนางแบบเหล่านั้นถึงไม่ใส่เสื้อของ Yves Saint Laurent ในโฆษณา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานบางส่วนของ Helmut Newton

ภาพที่ 2.24 ภาพชุด dalla serie White Women Paris 1975 นิตยสาร French Vogue

ภาพที่ 2.25 นิตยสาร Vogue, March 01, 1972

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.26 นิตยสาร Estate

ภาพที่ 2.27 ภาพชุด YSL นิตยสาร French Vogue 1979

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.28 นิตยสาร Tribute

ภาพที่ 2.29 ภาพชุด Feeling Good - Nina Simone

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.30 ภาพชุด Private Property Suite I, II, III, 1984

ภาพที่ 2.31 ภาพชุด Villa D'Este, Lake Como, Italy 1975

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.32 ภาพชุด Amica Mailand, 1982 นิตยสาร Estate

ภาพที่ 2.33 ภาพชุด Lisa Taylor 1975

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.34 ภาพชุด The series White Women

ภาพที่ 2.35 ภาพชุด Woman in Chanel Suit, Smoking, Walking, Frank Lloyd Wright House in Background, 1990

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.36 ภาพชุด Sie kommen จากชุด The series Big Nudes, Paris 1981

ภาพที่ 2.37 ภาพชุด Private Property, Suite II – Rich Girl, Detail, Bordighera, Italy, ca. 1979

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.38 ภาพชุด Thierry Mugler, Monte Carlo 1998, Polaroid นิตยสาร Estate

ภาพที่ 2.39 ภาพชุด The series White Women

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.40 ภาพชุด French Vogue Monte Carlo 1980

ภาพที่ 2.41 ภาพชุด Venus Der Monaco, 1991

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

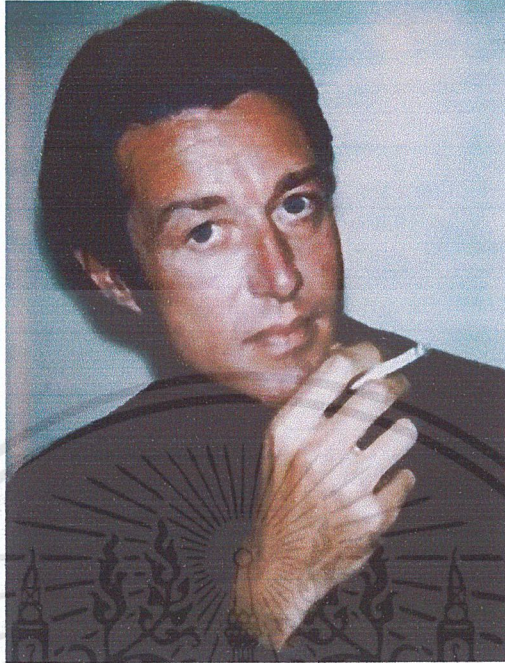
ภาพที่ 2.42 ภาพชุด Unknown model in Chloe, Paris, 1972.

วิเคราะห์ผลงาน

งานของ Newton ส่วนใหญ่จะถ่ายกลางแดดเป็นส่วนใหญ่ และจะเน้นไปทางสัดส่วนของผู้หญิงโดยเฉพาะขาที่แสดงออกถึงความแข็งแกร่ง ท่าโพสที่ดูมีความหนักแน่น ทำให้ผู้หญิงมีอำนาจแต่ไม่แสดงอารมณ์ผ่านทางสีหน้าแต่เป็นท่าโพสที่แสดงถึงอารมณ์

2.3 Fashion designer

1. Roy Halston

ภาพที่ 2.43 Roy Halston

Roy Halston Frowick ที่รู้จักกันใน Halston เป็นนักออกแบบเสื้อผ้าที่โดดเด่นของปี 1970 เกิดใน Des Moines, Iowa วันที่ 23 เมษายนปี 1932 เขาเริ่มจากการออกแบบหมวก มันเป็นส่วนของเขา ที่ทำให้เขามีชื่อเสียงชุดของเค้านูเช็กซีและความคล่องตัวที่สมบูรณ์แบบสำหรับคืนที่ต้องอยู่บนพื้น ดิสโก้หลังจากที่ทิ้ง สองทศวรรษที่ผ่านมาของการแต่งกายเจ็ดเซ็ดฮอลลิสตันได้รับการวินิจฉัยที่เป็นโรค เอ็ดส์ เขาผ่านไปในปี 1990 Halston ออกแบบหมวกที่มีความพิเศษมากเขาใช้ลักษณะของอัญมณี ดอกไม้ในการตกแต่งหมวก หมวกภายในเวลาหนึ่งปีเขาได้รับการว่าจ้างให้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าสำหรับ ร้านค้าปลีกหรู Bergdorf Goodman ในปี 1961, Jacqueline Kennedy ทำให้เขามีชื่อเสียงมากขึ้น เมื่อเธอสวมหมวกสตรีที่เขาออกแบบให้ภรรยาของคนที่ จะเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี ฮอลลิสตันเริ่ม ออกแบบเสื้อผ้าสตรีในปี 1966 ที่นำเสนอรูปลักษณ์ที่สมบูรณ์แบบสำหรับชุด Jet suite ระหว่างในยุค ของเขา สายงานของเขาเป็นที่รู้จักในเรื่องความเซ็กซี่ และสง่างาม ในฤดูใบไม้ร่วง ปี 1972 เขาแนะนำ การแต่งกายเสื้อเซ็ดสตรีที่ทำจาก "Ultra suede" เป็นผ้าที่ซึ่กได้, ทนทานและสวยงาม สองปีต่อมาเขา ถูกเสนอให้เป็นที่สุดของ Iconic Design, Halter dress เป็นที่นิยมในดิสโก้ของอเมริกาแวนตาของ Halston สวมใส่ทั้งกลางวันและกลางคืนHalston เป็นที่รู้จักในฐานะนักออกแบบคนแรกที่ได้รับใบอนุญาตเป็นแบรนด์ของตัวเองอิทธิพล ของเขาช่วยพัฒนาธุรกิจของแพชั่น ผ่านข้อตกลงใบอนุญาตกับ JC Penney เขาสร้างการออกแบบที่มีความสามารถเข้าถึงให้กับผู้หญิงที่ความหลากหลายของระดับรายได้ เขาก็กลายเป็นผู้ที่ออกแบบชุดทั้งหมดของเครื่องแบบพนักงานของสายการบินบรานนิฟแอร์เวย์

อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Roy Halston Clothing Styles

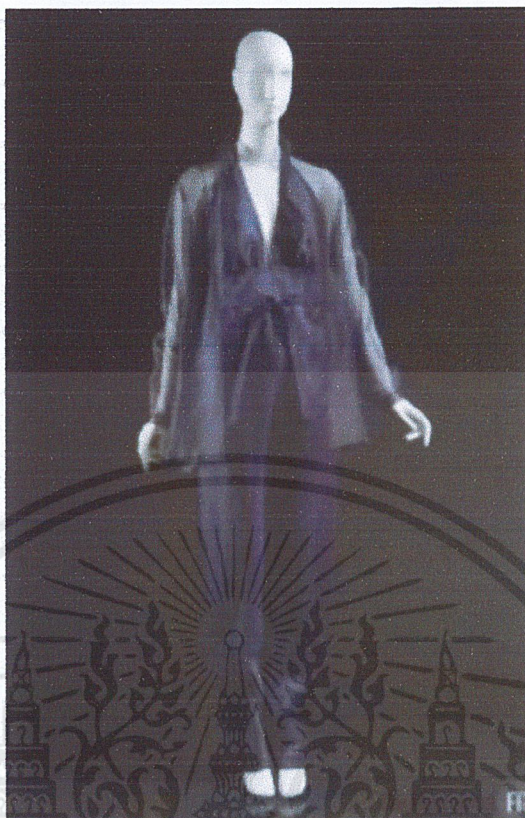

ภาพที่ 2.44 ชุด Roy Halston

ภาพที่ 2.45 ชุด Long Dresses, 70S Fashion, Fashion Icons, Fashion Design, Style Icons,
Elsa Peretti, 1970S, Studios 54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

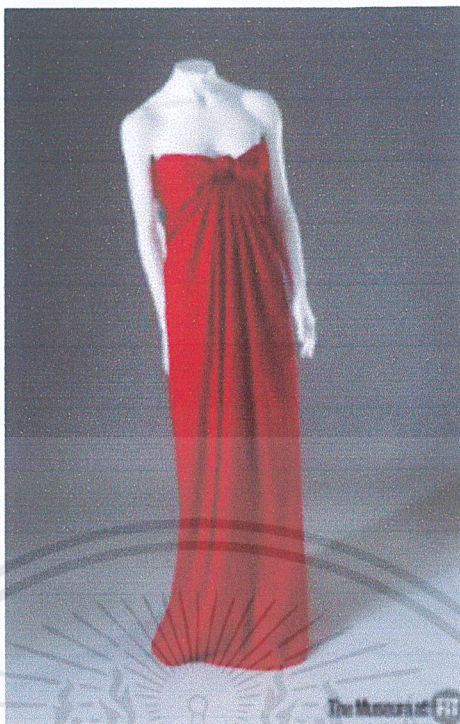

ภาพที่ 2.46 ชุด Jumpsuit

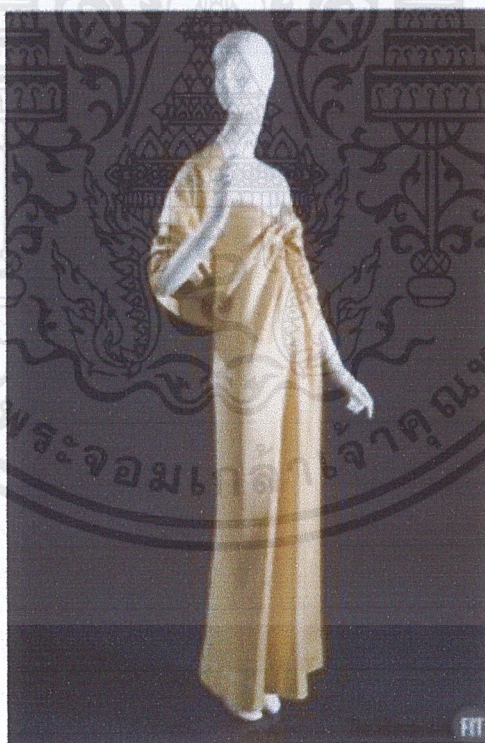

ภาพที่ 2.47 ชุด Evening dress

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.48 ชุด Evening dress

ภาพที่ 2.49 ชุด Evening dress

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.50 ชุด Dress, Beige Ultrasuede

ภาพที่ 2.51 ชุด Evening dress, sequined polyester, 1974, USA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. Diane von Furstenberg

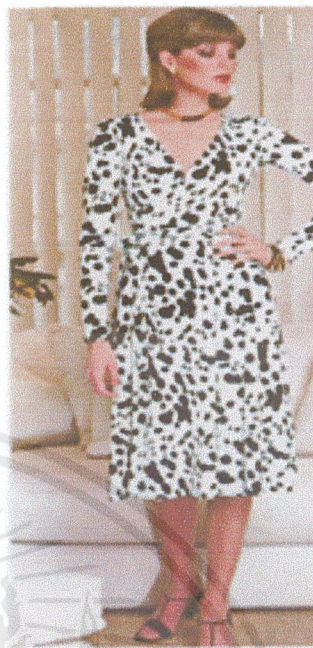
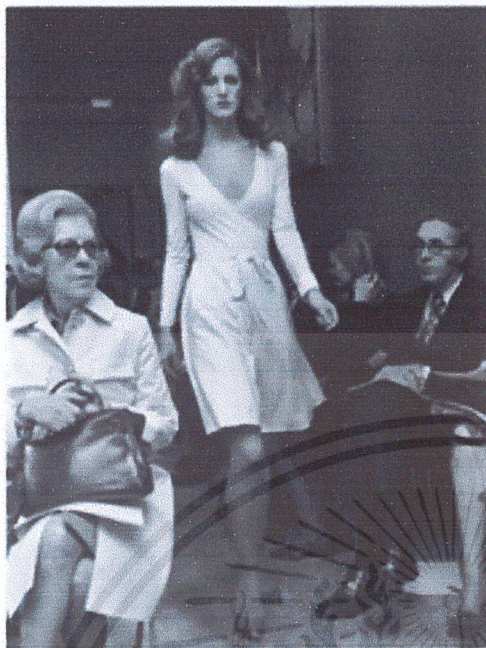

ภาพที่ 2.52 Diane von Furstenberg

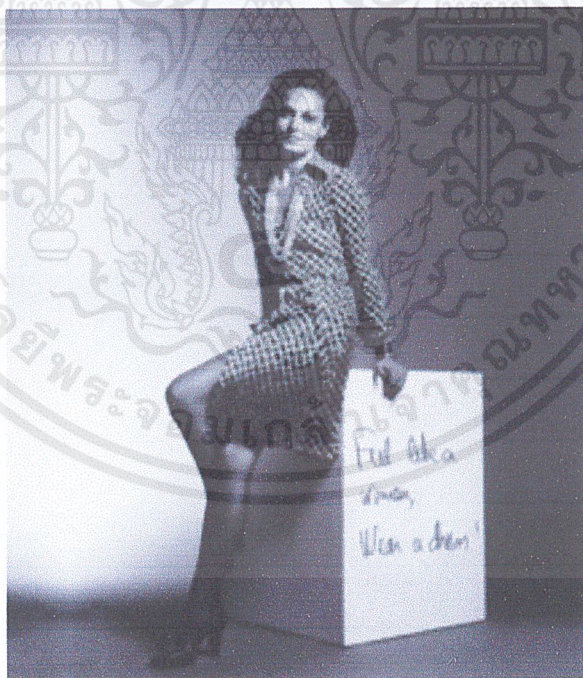
Diane von Furstenberg เข้าสู่โลกแฟชั่นในปี 1972 พร้อมกับกระเป๋าดูหนังที่เต็มไปด้วยชุดเดรส 2 ปี ต่อมาเธอได้ออกแบบชุด Wrap dress ซึ่งต่อมาเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจและความเป็นอิสระของผู้หญิง ในปี 1976 เธอขายได้มากกว่าล้านชุดจนเธอได้ขึ้นปก Newsweek ในปี 1997 หลังจากที่หายจากแฟชั่น, Dian เปิดตัวชุดพิเศษ และทำการสถาปนาบริษัทเป็นไลฟ์สไตล์แบรนด์ระดับโลกที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน DVF ได้เพิ่มคอลเล็กชั่น Redy to wear และเครื่องประดับรวมทั้งรองเท้า, กระเป๋า, เครื่องหนังขนาดเล็ก, ผ้าพันคอและเครื่องประดับที่ดี บริษัท ยังมีกระเป๋าแว่นตาและของตกแต่งบ้าน DVF ขายขณะนี้อยู่ในกว่า 55 ประเทศรวมทั้ง 113 DVF เป็นเจ้าของและพันธมิตรร้านค้าทั่วอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้, ยุโรป, ตะวันออกกลางและเอเชียแปซิฟิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Diane Von Furstenberg Clothing Styles

ภาพที่ 2.53 ชุด Wrap dress

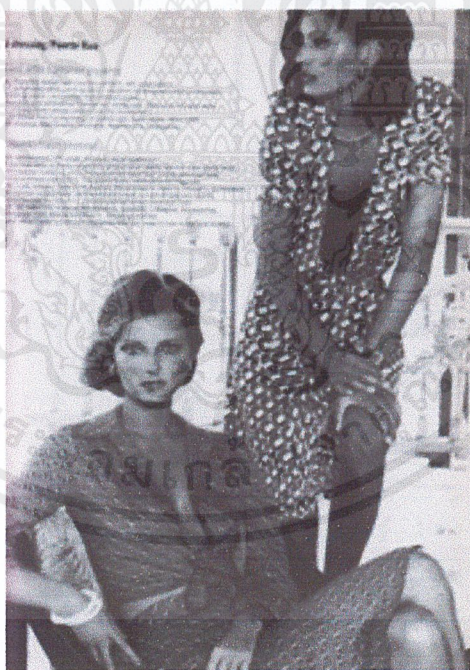

ภาพที่ 2.54 ชุด Wrap dress

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.55 ชุด Wrap dress

ภาพที่ 2.56 ชุด Wrap dress

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Yves Saint Laurent

ภาพที่ 2.57 Yves Henri-Donat Matthieu-Saint Laurent

Yves Henri-Donat Matthieu-Saint Laurent เกิดเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 1935 ในประเทศ แอลจีเรียเป็นลูกของ Charles และ Lucienne Saint Laurent เขามีน้องสาวสองคนที่ชื่อว่ามิเชลและ Brigitte ซึ่งเขาออกแบบชุดให้ในช่วงปีแรกของเขา ตอนอายุ 18 ปีเขาได้ย้ายไปปารีสและได้เข้าเรียนใน Chambre Syndicale de la Couture ที่การออกแบบของเขาเริ่มได้รับความสนใจมากขึ้น Saint Laurent ได้รับการแนะนำให้รู้จักกับนักออกแบบ Christian Dior, Michel De Brunoff บรรณาธิการของ นิตยสาร Vogue ฝรั่งเศสในปี 1962 Saint Laurent ได้รับการปล่อยตัวจากดิออร์และเริ่มตั้งแบรนด์ของเขาเอง, YSL, ทุนโดยสหายของเขา Pierre Bergé The Rive Gauche boutiques สำหรับผู้หญิงที่ถูก จัดตั้งขึ้นในปี 1966 และตามด้วยชุดชั้นในผู้ชายในปี 1970 เขาเป็นนักออกแบบคนแรกที่ใช้ชนกลุ่ม น้อยเป็นแบบจำลองบนรันเวย์ 'YSL' อาจจะเป็นที่มีชื่อเสียงมากที่สุดสำหรับ "สูบบุหรี่ Le" แจ็คเก็ตชุดทัก ชิโต้, ชุด see-through, เสื้อชาวานา, แจ็คเก็ตเสื้อ, pant suits และเสื้อคลุม โดยมีความเป็นลิตธิสตรีที่เป็นรูปร่างพื้นฐานของเสื้อผ้าชาย, YSL กำหนดมาตรฐานใหม่สำหรับแฟชั่นโลก เขาไม่เพียง แต่การปรับ ชุดทักชิโต้สำหรับผู้หญิง แต่ยังมีแจ็คเก็ตซาฟารี, และชุดพนักงานต้อนรับของสายการบิน ในปี 1971 เขา ได้เปิดตัวคอลเลกชันยุค 40s ที่ทำให้ตกใจกันไปยกใหญ่กับแคมเปญโฆษณา น้ำหอมผู้ชายตัวแรกของ YSL ชื่อว่า Pour Homme ที่มีจุดเด่นมาจากเขาแก้ผ้าและในปี 1977 เขาเปิดตัวน้ำหอมที่เป็นที่นิยมมาก ชื่อว่า Opium

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Yves Saint Laurent Clothing Styles

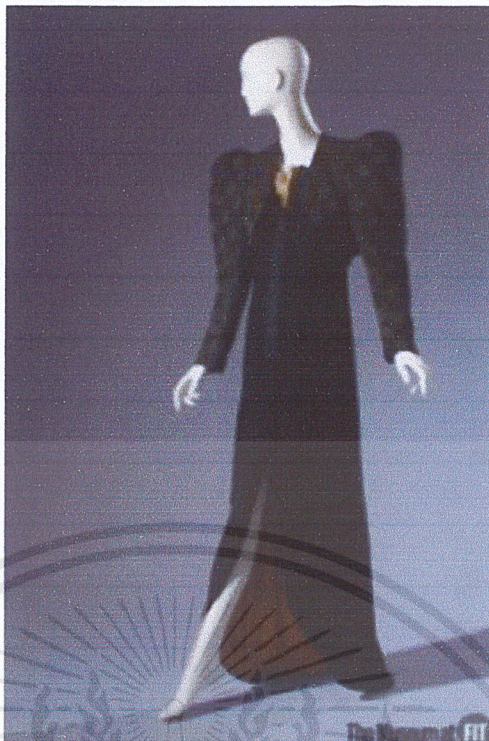

ภาพที่ 2.58 ชุด Suite

ภาพที่ 2.59 ชุด Jumpsuit

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.60 ชุด Dress Suite

ภาพที่ 2.61 ชุด Evening Dress

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

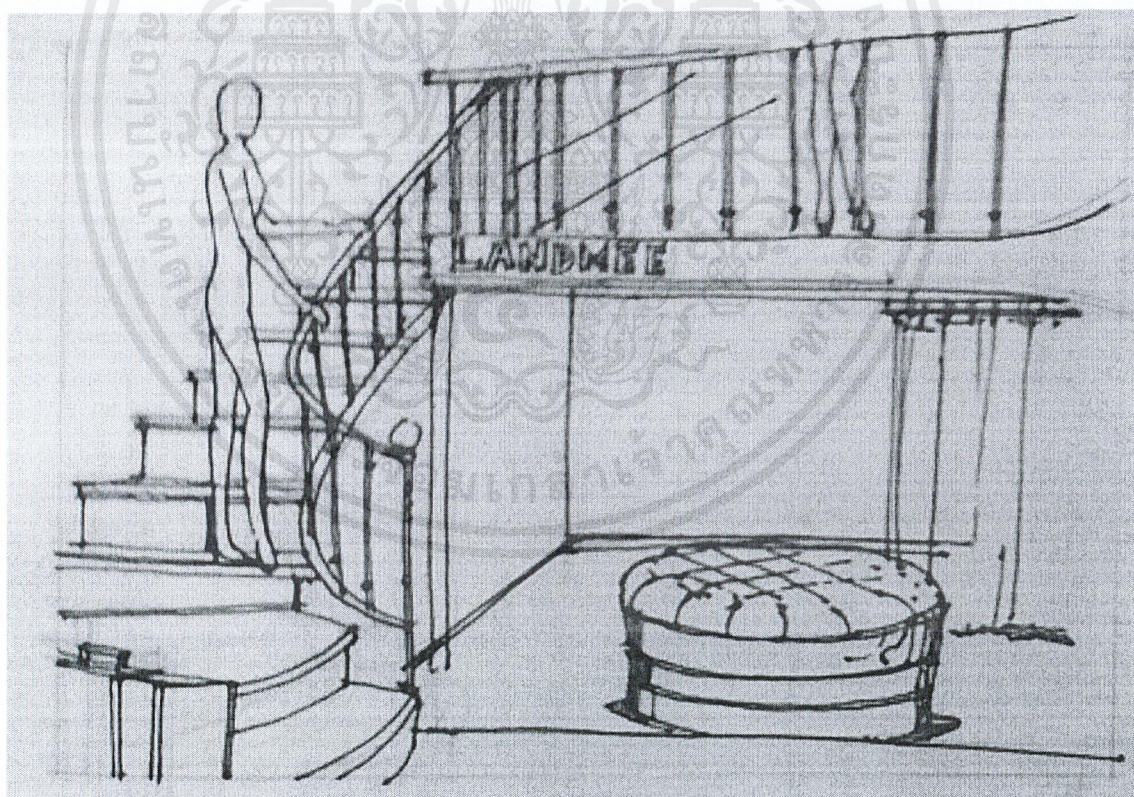
บทที่ 3

วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 วิเคราะห์ข้อมูล

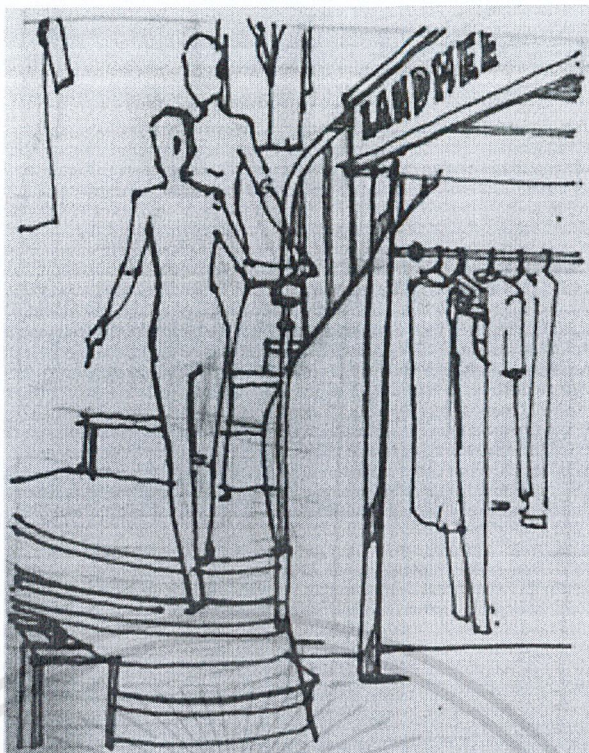
จากการที่ข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน จากภาพยนตร์เรื่อง Blue is the warmest color ซึ่งเป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับเลสเบี้ยน ทำให้ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจนั้นมาสร้างสรรค์ผลงาน ภายใต้แนวคิดเมื่อฟ้าคือสิ่งที่หอมหม่นและสดใส ในเวลาเดียวกัน เป็นเรื่องราวของผู้หญิงสองคนที่รักกัน ซึ่งทั้งสองคนต้องอยู่ในยุคที่สังคมเปิดเผยตัวตนมากขึ้น แล้วสังคมก็หิบบการมากขึ้นมาบอกว่าสังคม ยอมรับแล้ว โดยมีช่างภาพอ้างอิงคือ Ellen Von Unwerth และ Helmut Newton โดยรูปแบบของผลงานงานทางด้าน Helmut Newton จะแสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของสตรี และ Ellen Von Unwerth จะเน้นการแสดงออกทางด้านอารมณ์มากกว่าการโพสท่าสิ่งที่ข้าพเจ้าได้นำมาใช้คือ การใช้แสงตรงเพื่อเป็นการ

3.2 ขั้นตอนการทำแบบร่าง

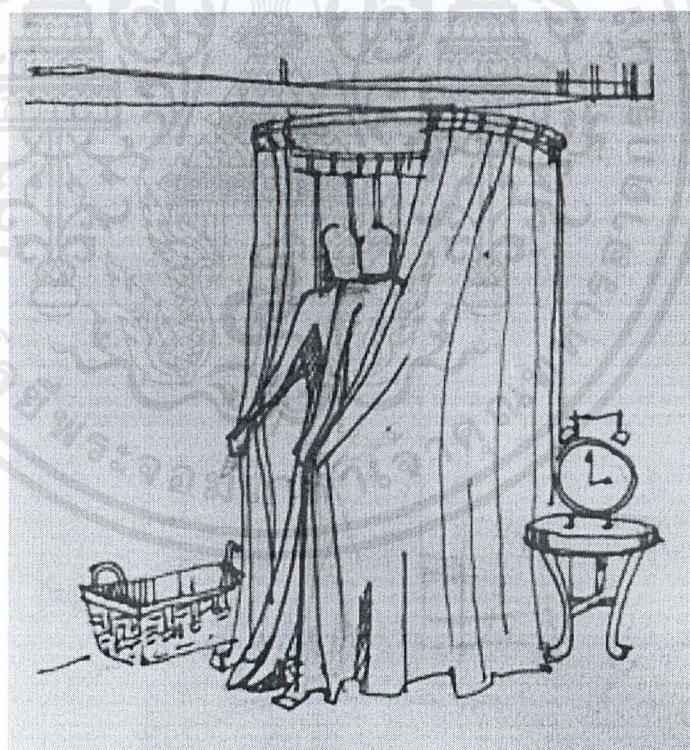

ภาพที่ 3.1 ภาพแบบร่าง 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

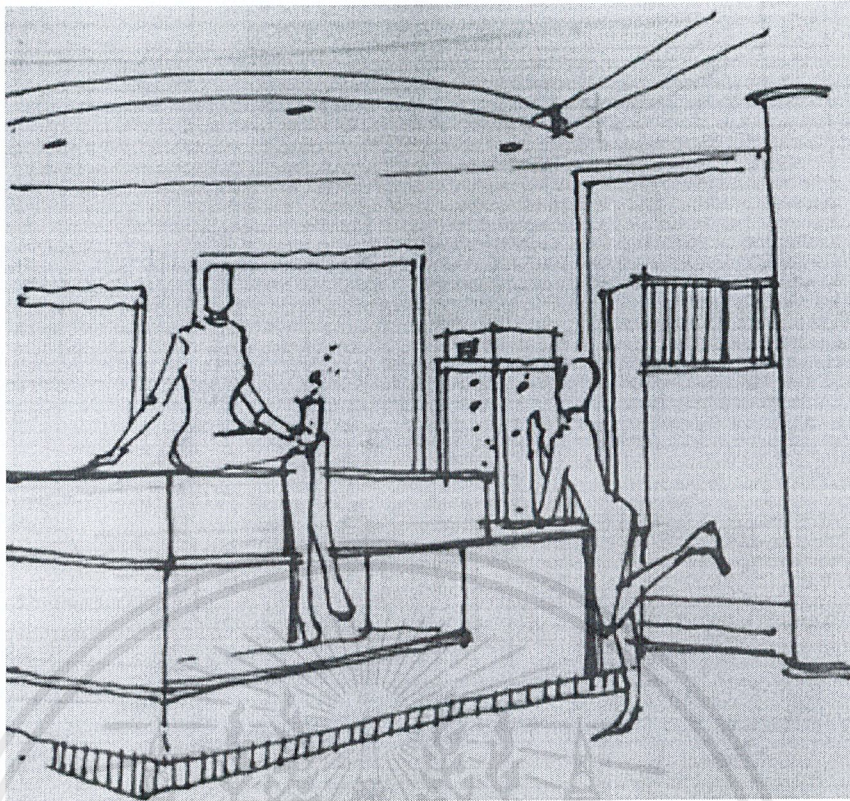

ภาพที่ 3.2 ภาพแบบร่าง 2

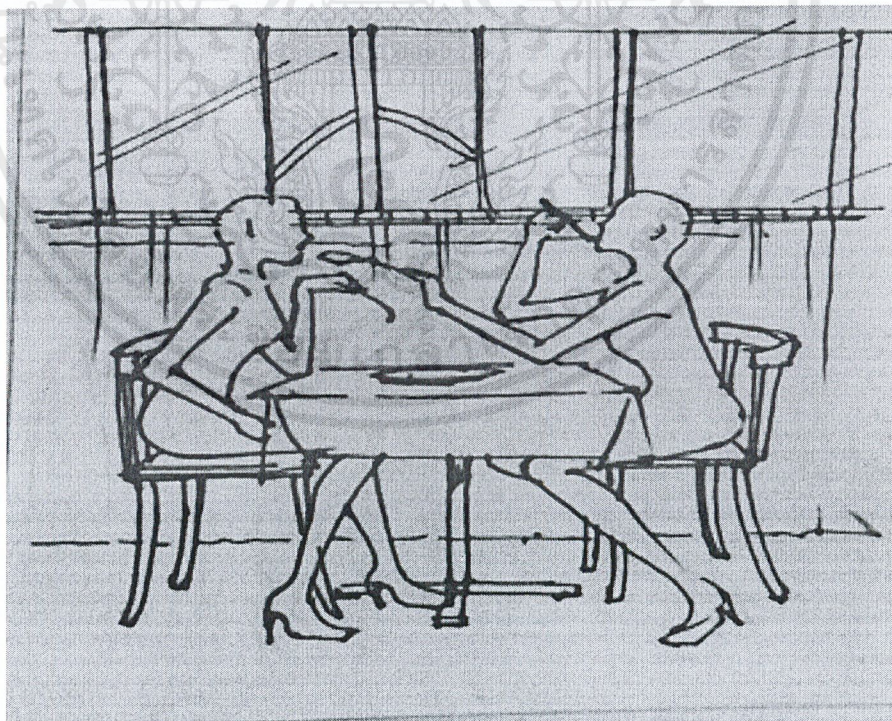

ภาพที่ 3.3 ภาพแบบร่าง 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

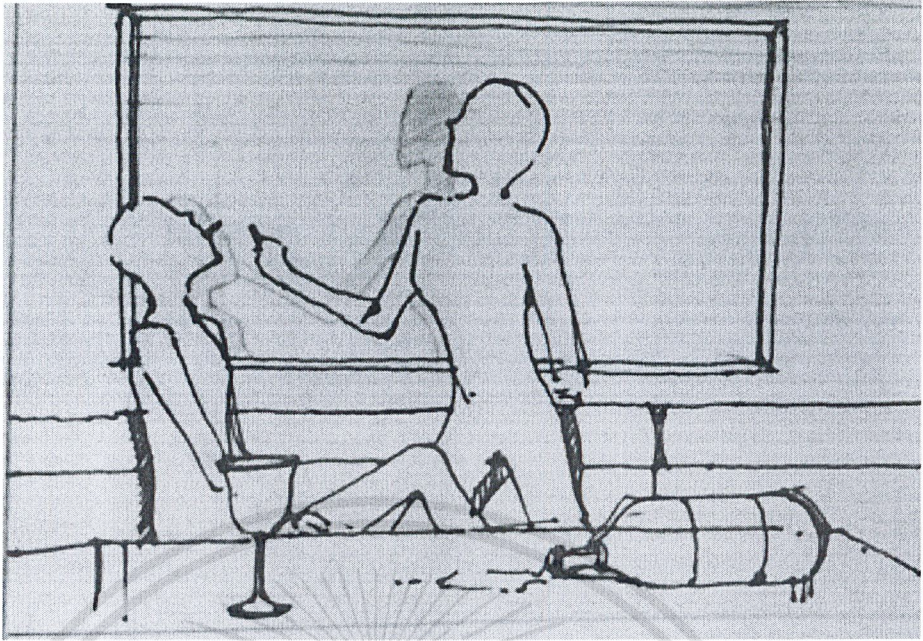

ภาพที่ 3.4 ภาพแบบร่าง 4

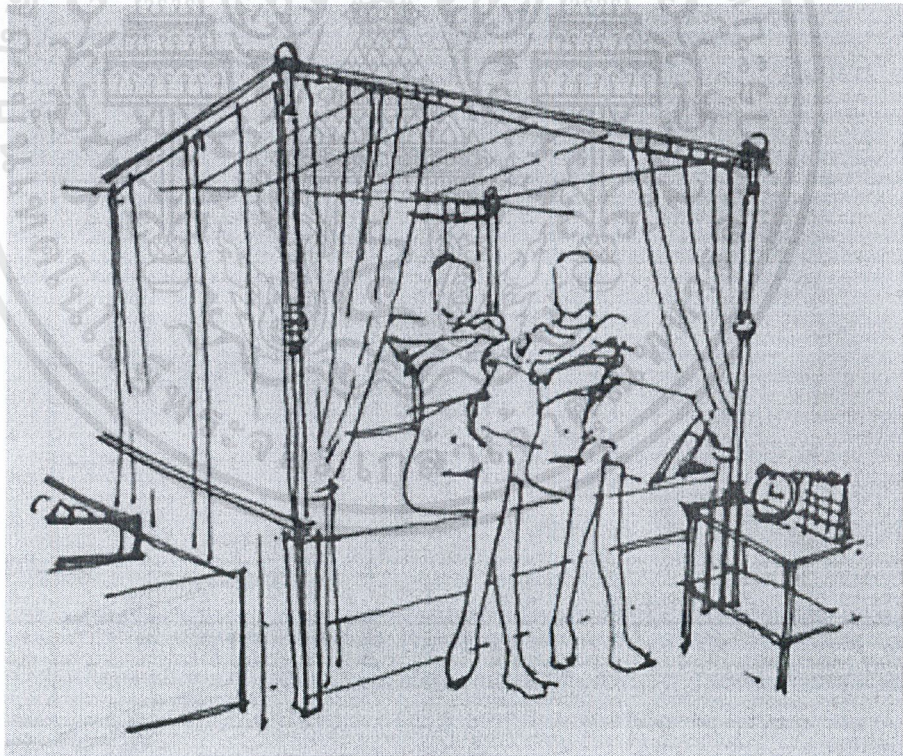

ภาพที่ 3.5 ภาพแบบร่าง 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

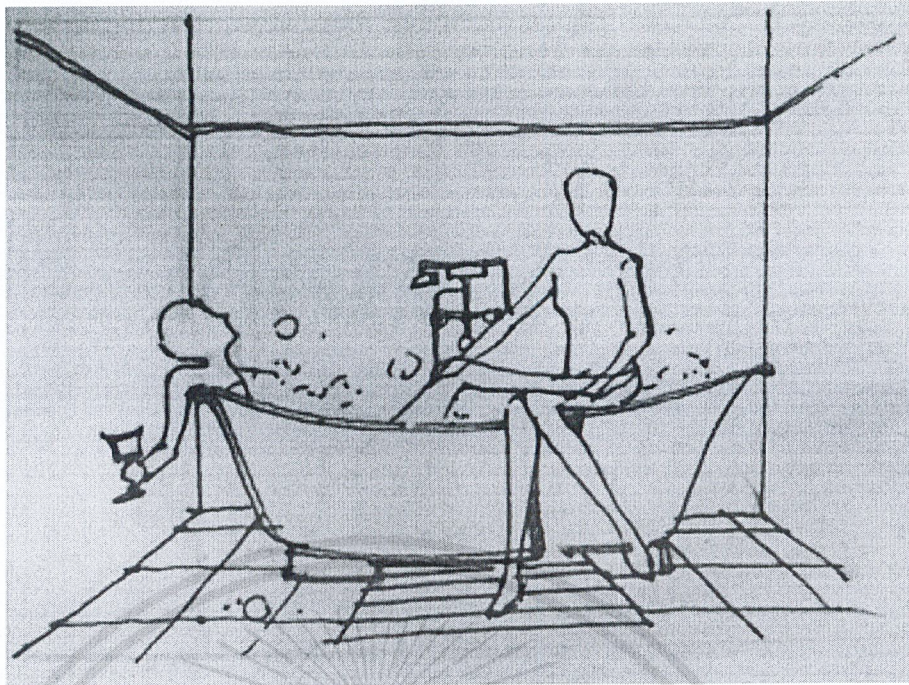

ภาพที่ 3.6 ภาพแบบร่าง 6

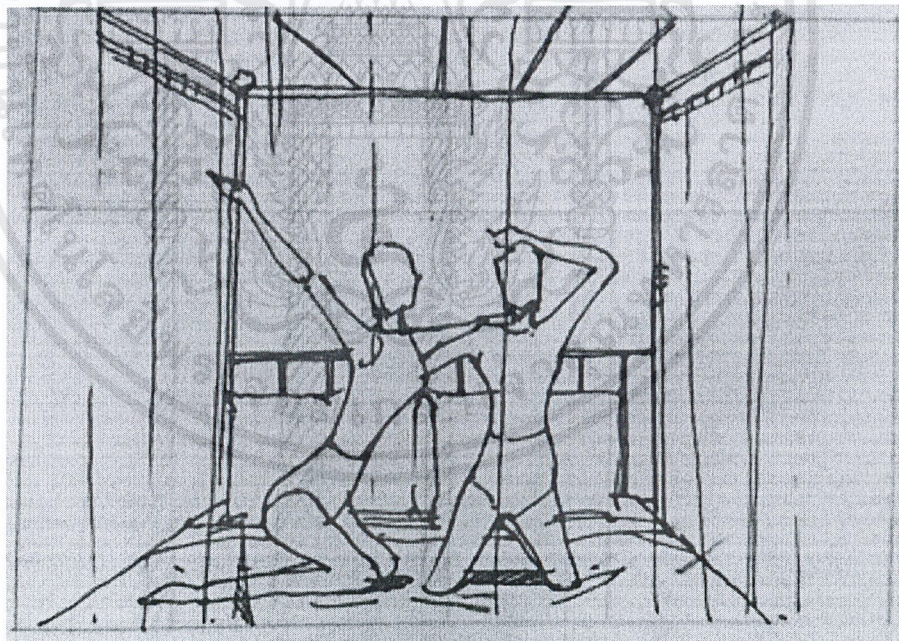

ภาพที่ 3.7 ภาพแบบร่างที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

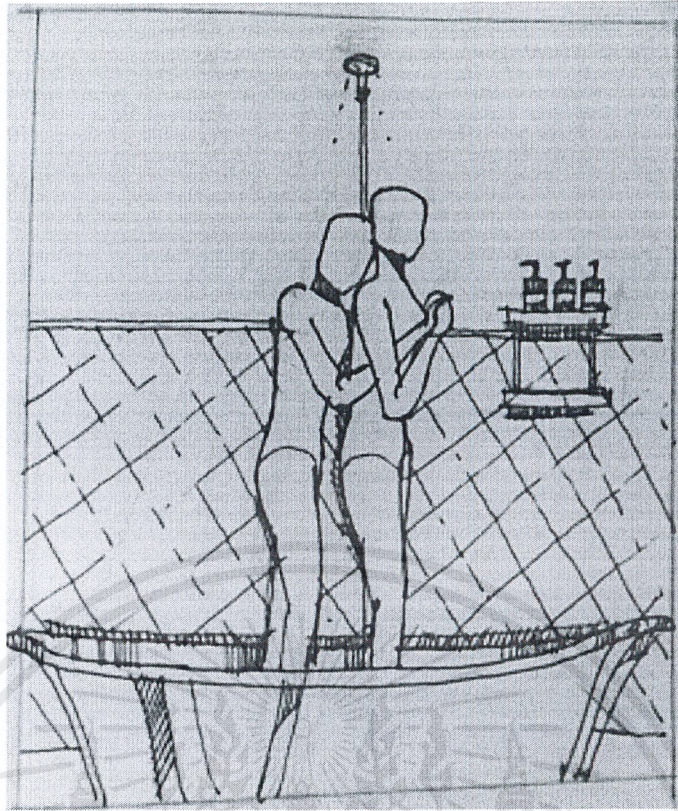

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างแบบ 8

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างแบบ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.10 ภาพร่างแบบ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ

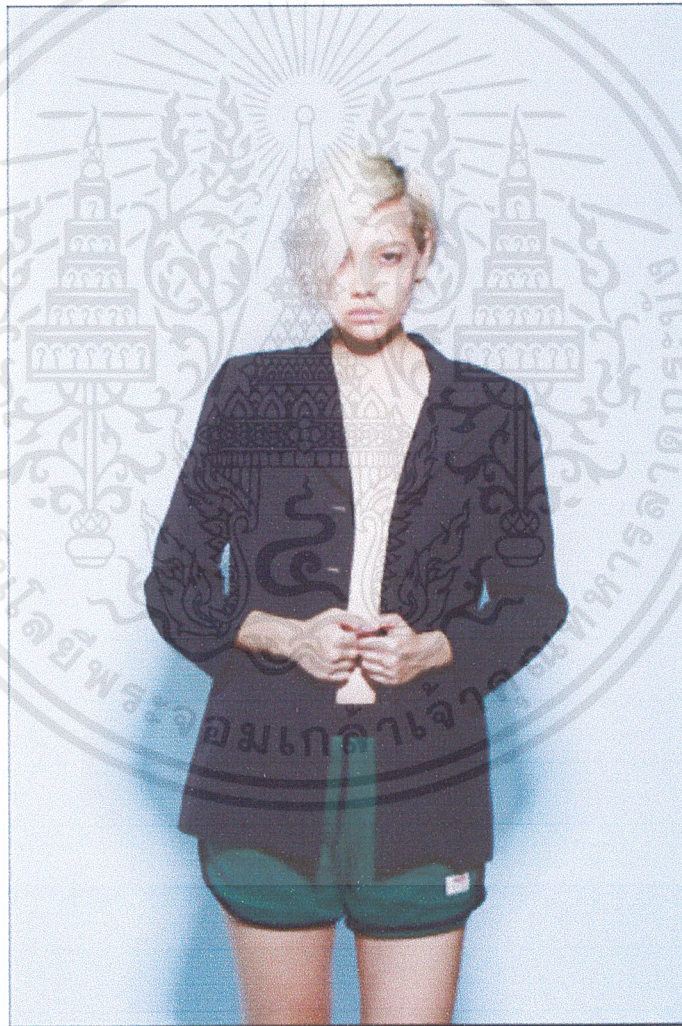
1. นางแบบ

นางแบบเข้าพำเจ้าต้องการนางแบบที่เป็นผู้หญิงที่สนิทสนมกันอยู่แล้วเพื่อที่จะสามารถโพสท่าท่าที่แสดงให้เห็นว่ารักกันสนิทกันได้ โดยได้นางแบบ คนแรกเป็นคนไทยเชื้อสายจีนและคนที่สองเป็นลูกครึ่งไทย-เยอรมัน ทำให้การสื่อสารกับนางแบบง่ายขึ้นทำให้การถ่ายทำเป็นไปตามที่วางแผน

นางแบบคนที่ 1

Stephanie Pailin Thiel

ส่วนสูง 176 cm. สัดส่วน 31 25 36 รองเท้า เบอร์ 39

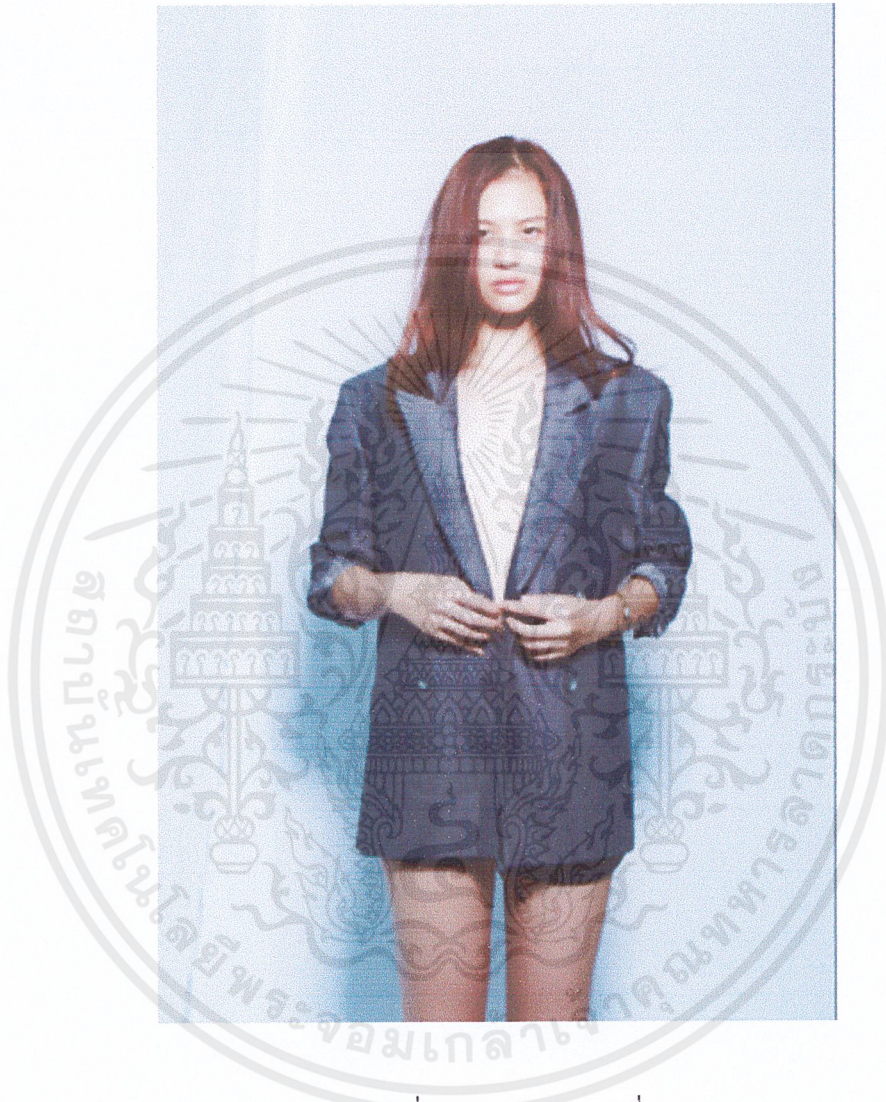
ภาพที่ 3.11 นางแบบคนที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นางแบบคนที่ 2

Chayathanus Saradatta

ส่วนสูง 178 cm. สัดส่วน 30 25 36 รองเท้าเบอร์ 39

ภาพที่ 3.12 นางแบบคนที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.13 ภาพ Casting 1

ภาพที่ 3.14 ภาพ Casting 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เสื้อผ้าและเครื่องประดับ

เสื้อผ้าจากแบรนด์ Commit a sin และ Vickteerut

ภาพที่ 3.15 ภาพเสื้อผ้าและรองเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.16 ภาพเครื่องประดับ

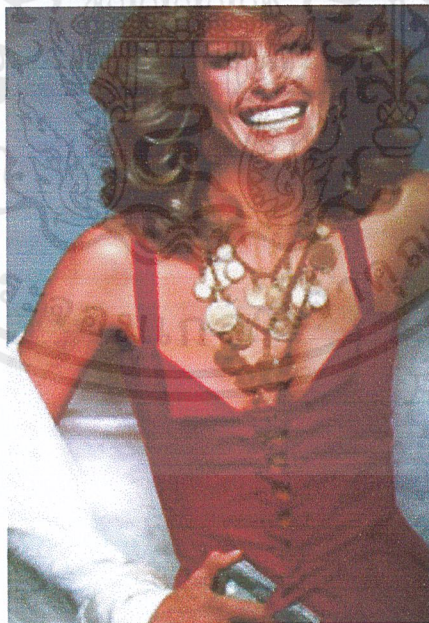
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. รูปแบบการแต่งหน้า

ในส่วนของ รูปแบบการแต่งหน้า ชาวเจ้าเลือกการแต่งหน้าสไตล์ยุค 70

ภาพที่ 3.17 ภาพ Makeup Vogue

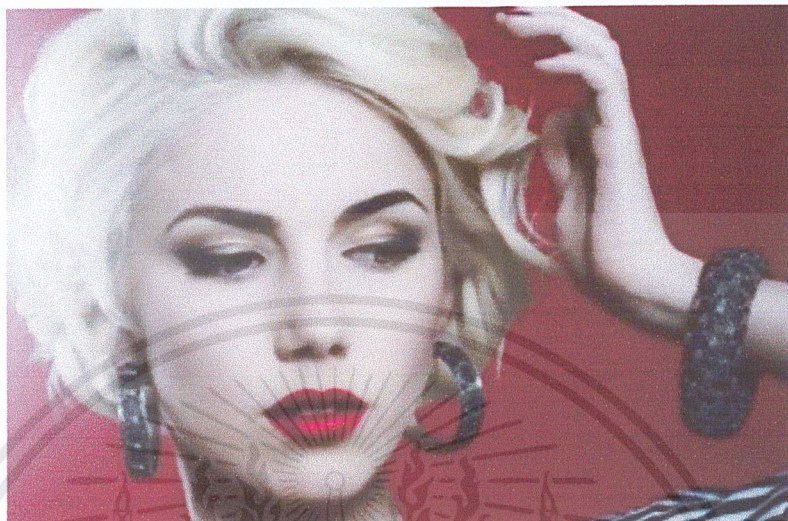

ภาพที่ 3.18 ภาพ Farrah Fawcett

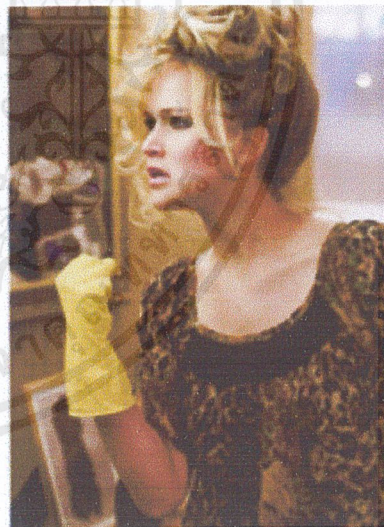
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. รูปแบบทรงผม

ในส่วนของรูป แบบการทำผม ข้าพเจ้าเลือกการทำผมสไตล์ยุค 70

ภาพที่ 3.19 ภาพ Makeup

ภาพที่ 3.20 ภาพ Jeniffer Lawrence

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

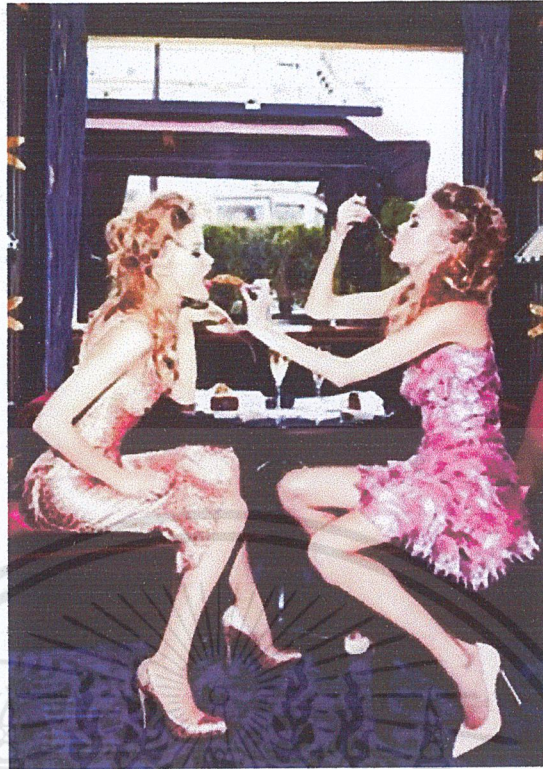
5. ทิศทางในการจัดแสง

จะเป็นแสงแข็งทิศทางตรงเข้าหาแบบ โดยจะใช้คอม Soft Light เป็น Directional Light โดยจะ Drop Ambient ประมาณ 1-1.5 Stop

ภาพที่ 3.21 ภาพชุด Charlotte di Calypso & Eva Doll นิตยสาร Mojeh

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.22 ภาพชุด Better Fun นิตยสาร VS 1

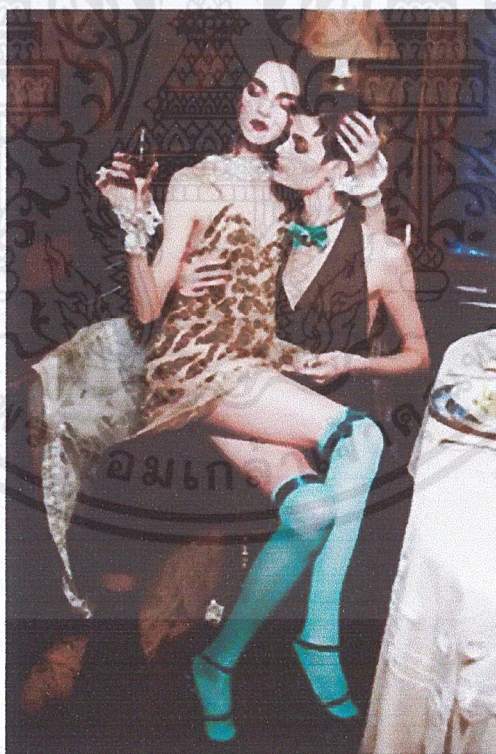

ภาพที่ 3.23 ภาพชุด Better Fun นิตยสาร VS 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.24 ภาพชุด Charlotte di Calypso & Eva Doll นิตยสาร Mojeh 1

ภาพที่ 3.25 ภาพชุด Charlotte di Calypso & Eva Doll นิตยสาร Mojeh 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. สถานที่ถ่ายทำ

ร้านLandmee

ภาพที่ 3.27 ร้านLandmee 1

ภาพที่ 3.28 ร้านLandmee 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้านอาหาร L' Entecode de Paris Bangkok

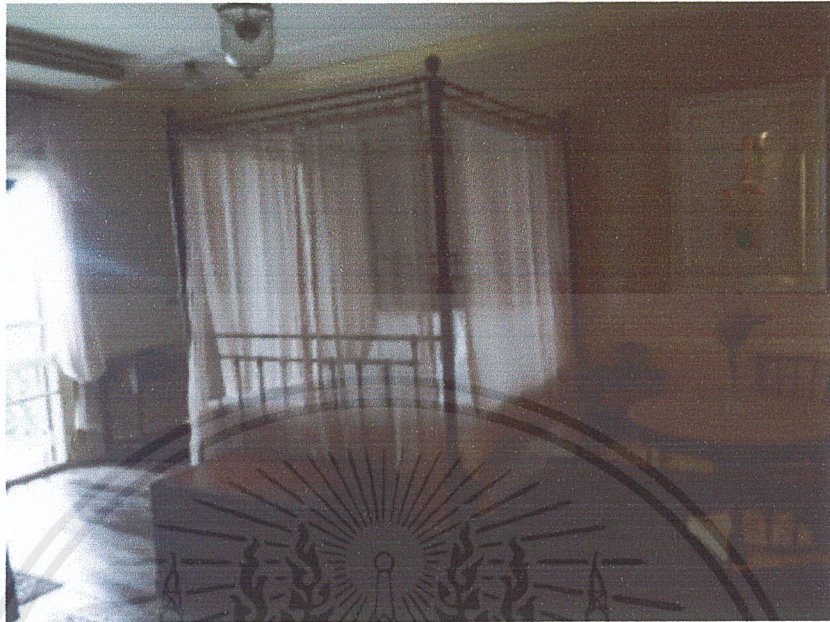
ภาพที่ 3.29 ร้านอาหาร L' Entecode de Paris Bangkok 1

ภาพที่ 3.30 ร้านอาหาร L' Entecode de Paris Bangkok 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงแรม The Eugenia

ภาพที่ 3.31 โรงแรม The Eugenia 1

ภาพที่ 3.32 โรงแรม The Eugenia 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ขั้นตอนการถ่ายทำ

1. ตารางการถ่ายทำ

วันถ่ายวันแรก วันที่ 17 เมษายน 2558

8:00-10:00น. นัดเจอกับนางแบบและสไตลิส แต่งหน้าทำผม

10:00-12:30น. ถ่ายที่ร้านอาหาร L' Entercode de Paris Bangkok

12:30-13:00น. พักทานอาหาร

13:00-16:00น. ถ่ายที่ร้านLandmee

วันถ่ายวันที่สอง วันที่ 22 เมษายน 2558

8:00-10:00น. นัดเจอกับนางแบบและสไตลิส แต่งหน้าทำผม

10:00-12:00น. ถ่ายที่สถานีดับเพลิงบางรัก

12:00-13:00น. พักทานอาหาร

13:00-14:00น. เดินทางไปสถานที่ต่อไป

14:00-18:00น. ถ่ายที่โรงแรม The Eugenia

2. อุปกรณ์ในการถ่ายทำ

1. กล้อง Canon 5D MK 3
2. Lens 24-70 F2.8L, Lens 70-200 F2.8L
3. Broncolor Move 1200Airs 1 pack/ 2 หัว
4. Battery x2
5. โคม Soft Light
6. โคม Standard + Grid
7. Reflect
8. Radio Slave
9. ถูทราย
10. ขาดึงไฟ 2 ขา
11. ขาดึงกล้อง

3.5 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

1. ขั้นตอนการเลือกรูป

ภาพที่คัดเลือกออกมาโดยจะพิจารณาจาก องค์ประกอบท่าโพส แสงว่าอันไหนที่ดีที่สุดในแต่ละภาพ
ภาพที่ 1

เหตุผลที่เลือกเพราะ คอมโพสิชั่นของภาพการวางมือของนางแบบดูเหมือนเป็นรูปหัวใจ และนิ้วมือของ
ทั้งสองคนสัมผัสกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการ **ภาพที่ 3.33 การเลือกภาพ ภาพที่ 1** ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2

เหตุผลที่เลือกเพราะ นางแบบในชุดสีน้ำเงินสายตามองออกไปทางด้านข้างเป็นท่าทางที่ดูหวาดระแวง

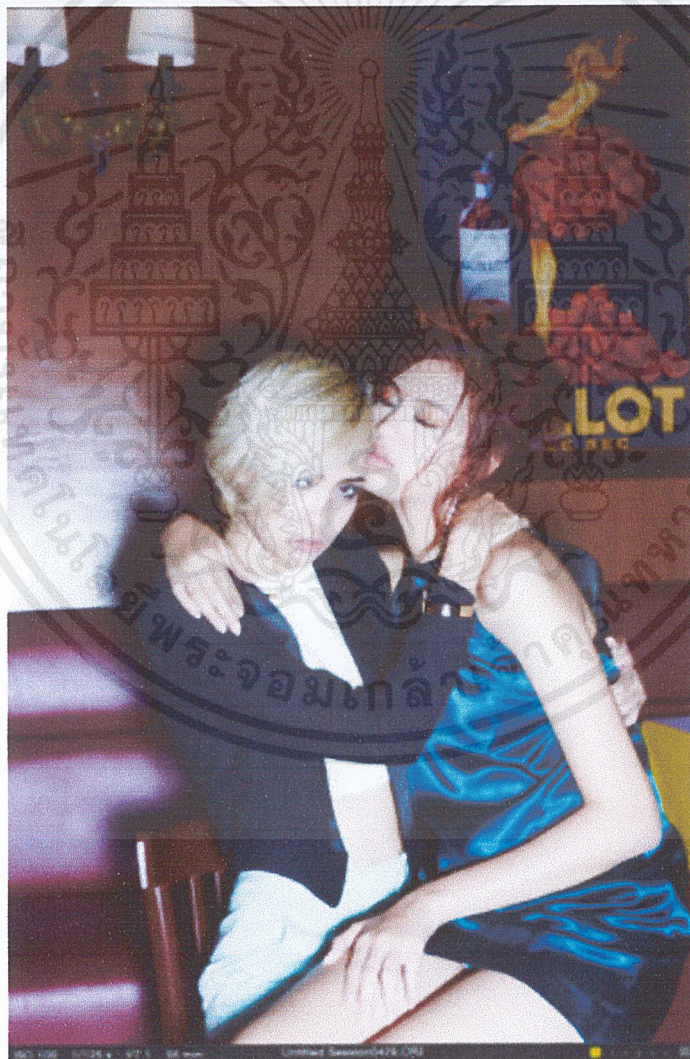

ภาพที่ 3.34 การเลือกภาพ ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3

เหตุผลที่เลือกเพราะ นางแบบในชุดสูทมีแววตาที่ดูมีความแข็งแกร่งและนางแบบในชุดสีน้ำเงินมีอารมณ์ที่เศร้า

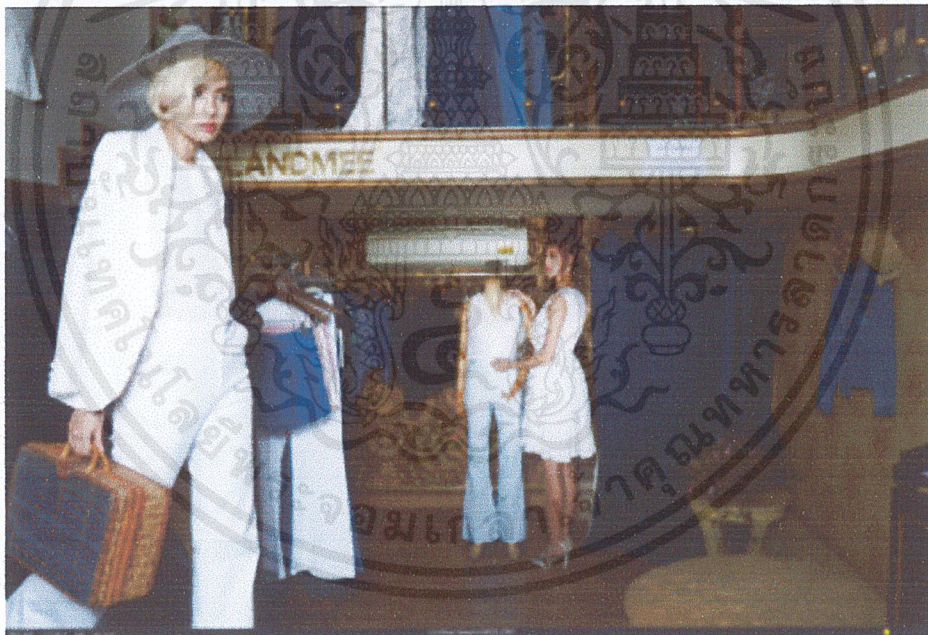

ภาพที่ 3.35 การเลือกภาพ ภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4

เหตุผลที่เลือกเพราะ สายตาของนางแบบทั้งสองคนมองไปที่กันและกัน

ภาพที่ 3.36 การเลือกภาพ ภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5

เหตุผลที่เลือกเพราะ คอมโพสิชั่นของทั้งสองคนและสายตาที่มองกัน และมือที่สัมผัสกัน

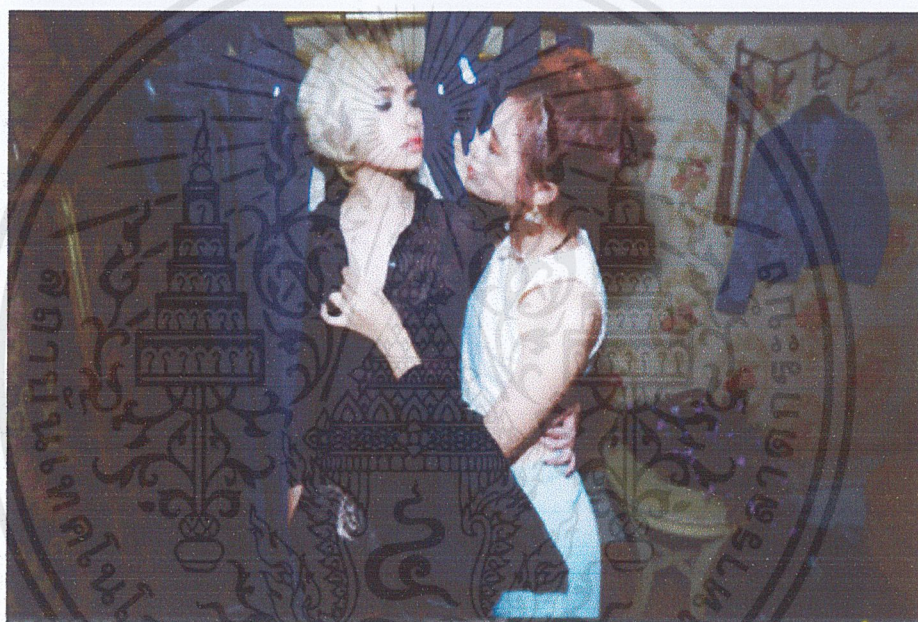

ภาพที่ 3.37 การเลือกภาพ ภาพที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6

เหตุผลที่เลือกเพราะ จังหวะที่โพลและสายตาที่มองกัน

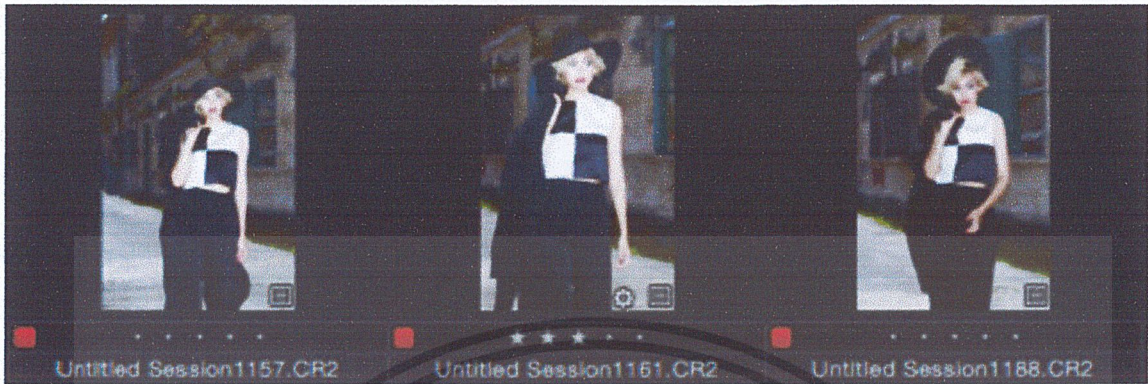

ภาพที่ 3.38 การเลือกภาพ ภาพที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7

เหตุผลที่เลือกเพราะ จังหวะการแกว่งแขนของนางแบบและสีหน้าที่ไม่ยิ้มมากเกินไป

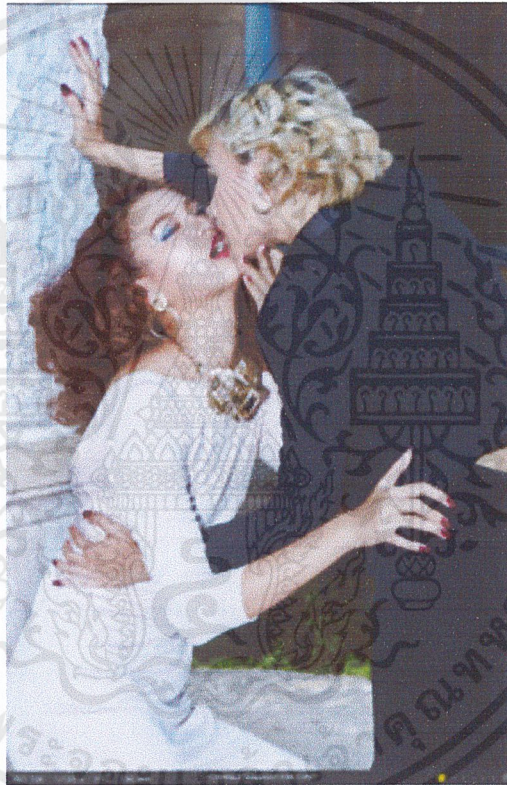

ภาพที่ 3.39 การเลือกภาพ ภาพที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8

เหตุผลที่เลือกเพราะ คอมโพสิชันเป็นรูปสามเหลี่ยม แล้วยังเห็นมือครบและมีความต่อเนื่องกัน

ภาพที่ 3.40 การเลือกภาพ ภาพที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9

เหตุผลที่เลือกเพราะ จังหวะที่นางแบบทั้งสองคนวิ่งแล้วหันมาได้พอดีและได้จังหวะที่ทั้งคู่ยกเท้าพร้อมกัน

ภาพที่ 3.41 การเลือกภาพ ภาพที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10

เหตุผลที่เลือกเพราะ การที่มองต่ำลงพื้นแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ที่เศร้าได้มากกว่า

ภาพที่ 3.42 การเลือกภาพ ภาพที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 11

เหตุผลที่เลือกเพราะ เลือกการวางคอมโพสิชั่นที่เป็นเส้นตรงเพื่อแสดงให้เห็นถึงความมั่นคง

ภาพที่ 3.43 การเลือกภาพที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 12

เหตุผลที่เลือกเพราะ คอมโพสิชันดูแล้วเป็นรูปหัวใจ และก็เห็นมือครบ

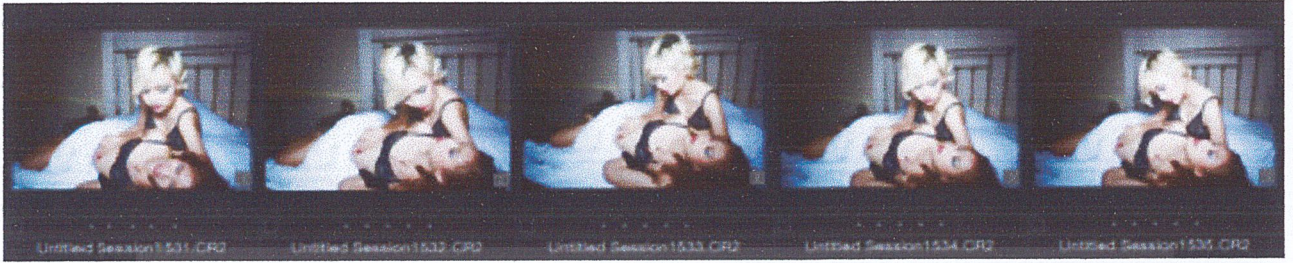

ภาพที่ 3.44 การเลือกภาพที่ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13

เหตุผลที่เลือกเพราะ การแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกที่ได้อารมณ์ความรักความเศร้า

ภาพที่ 3.45 การเลือกภาพที่ 13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 14

เหตุผลที่เลือกเพราะ จังหวะที่นางแบบหันไปมองกันคนละทางพอดี

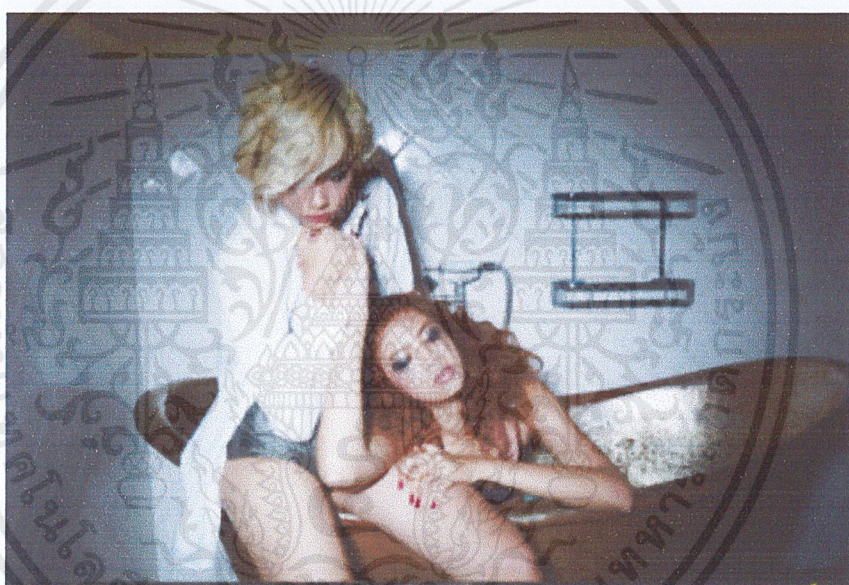

ภาพที่ 3.46 การเลือกภาพที่ 14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15

เหตุผลที่เลือกเพราะ อารมณ์ที่แสดงออกมาถึงความเศร้า

ภาพที่ 3.47 การเลือกภาพที่ 15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ขั้นตอนการตกแต่ง

1. เลือกรูปที่ต้องการ

ภาพที่ 3.48 ขั้นตอนการตกแต่ง การเลือกรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เปิดรูปทีในโปรแกรม Photoshop

ภาพที่ 3.49 ขั้นตอนการตกแต่ง เปิดรูปในโปรแกรม Photoshop

3. การ Retouch

ภาพที่ 3.50 ขั้นตอนการตกแต่ง การ Retouch

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การปรับโทนสี ด้วย Color Balance, Hue/Saturation

ภาพที่ 3.51 ขั้นตอนการตกแต่ง การปรับโทนสี

5. การใส่ Grain

ภาพที่ 3.52 ขั้นตอนการตกแต่ง การใส่ Grain

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 3.53 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.54 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.55 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

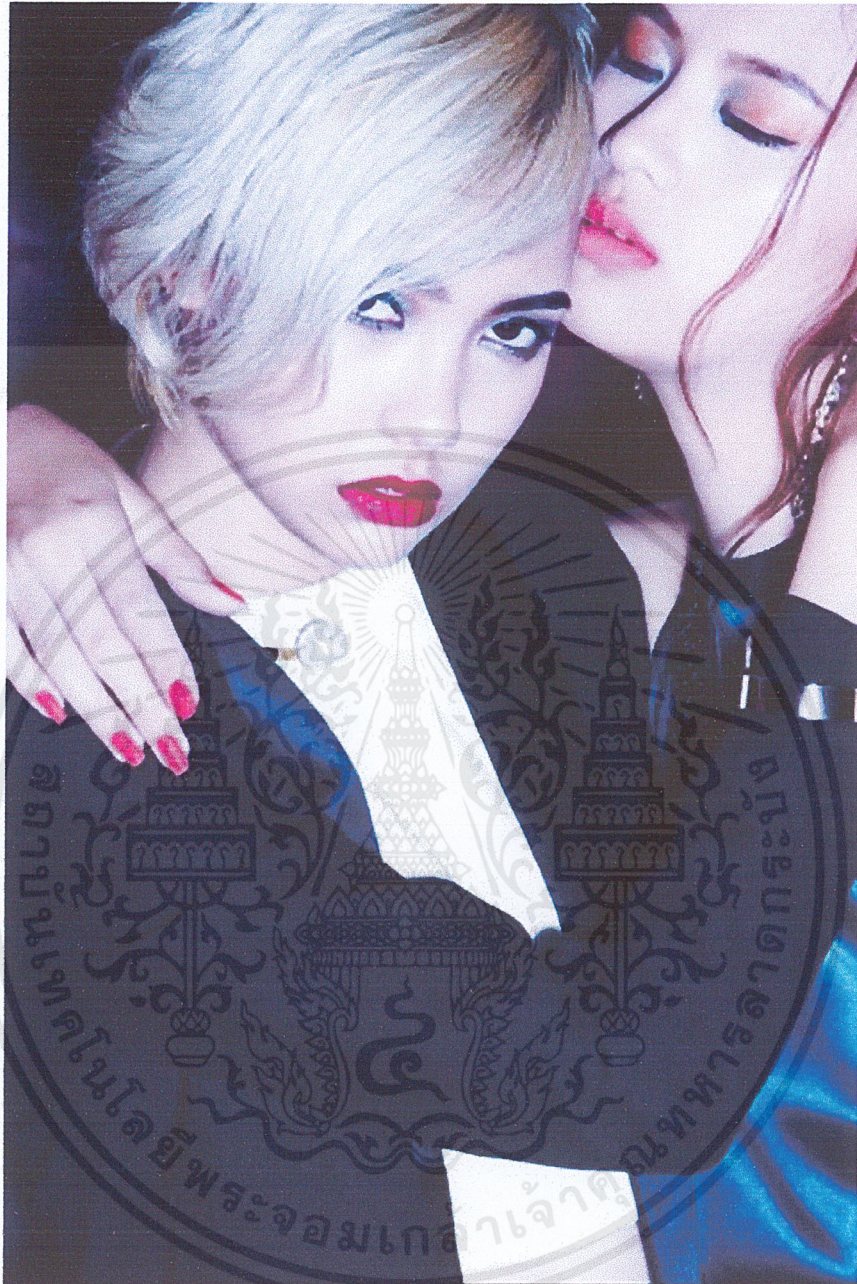
ภาพที่ 3.56 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.57 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.58 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.59 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

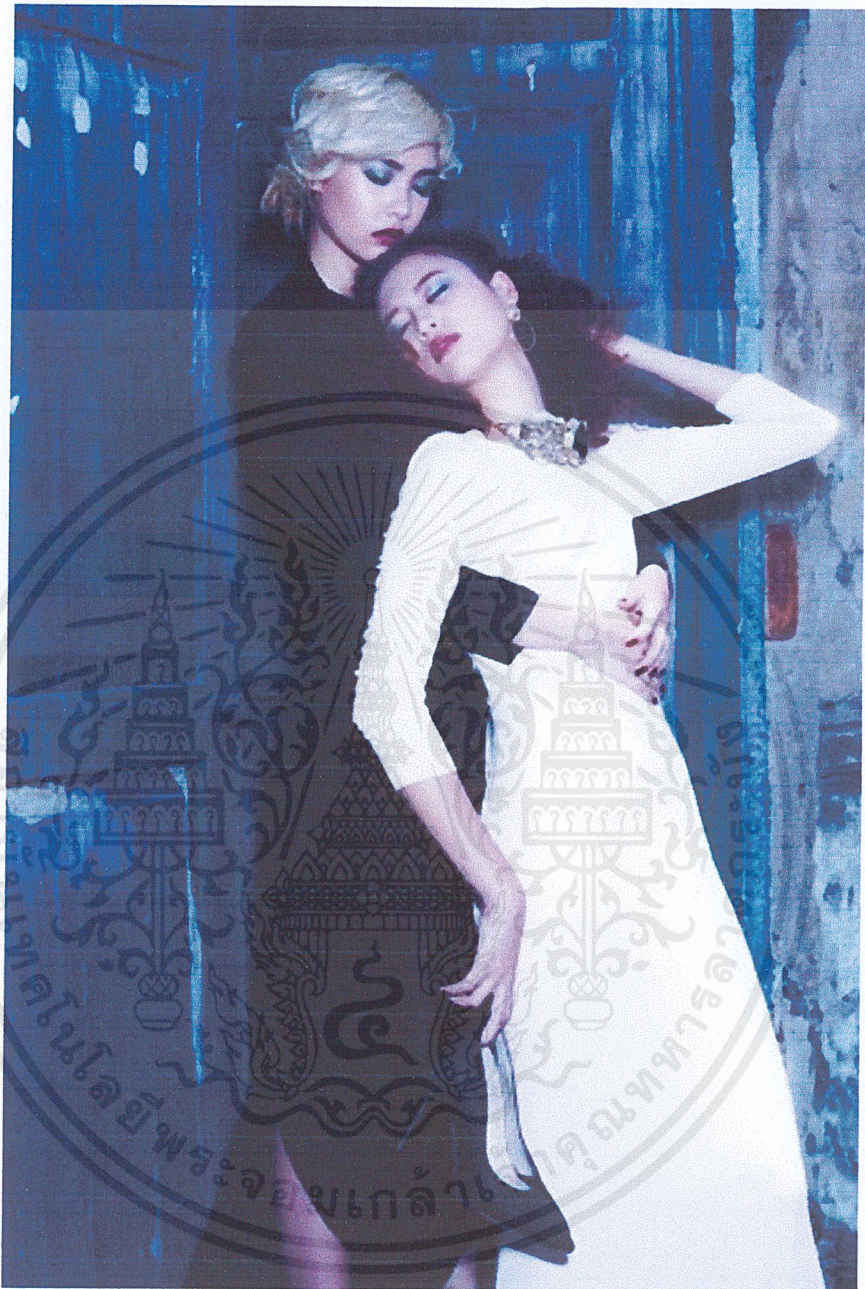
ภาพที่ 3.60 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.61 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.62 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.63 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.64 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.65 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.66 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.67 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ภาพที่ 15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

บทสรุป

4.1 สรุปผลการทำงาน

จากแรงบันดาลใจในภาพยนตร์เรื่อง Blue is the warmest color ข้าพเจ้าได้ทำการค้นคว้า ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเลสเบียนจากเว็บไซต์และจากการที่ได้พูดคุยกับคนที่ เป็นเลสเบียน ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ศึกษาผลงานของช่างภาพ เช่น Ellen Von Unwerth ที่ได้ถ่ายทอดถึงความสนุกสนาน ความ แสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติของผู้หญิง Helmut Newton ที่ให้มุมมองถึงความแข็งแกร่งของเพศหญิง ข้าพเจ้าจึงนำเอาลักษณะของช่างภาพทั้งสองมาและประยุกต์ให้เป็นผลงานชุดนี้ ซึ่งจากการที่ได้ทำผลงานตั้งแต่เริ่มแรกหาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องการเตรียมงานบริหารงาน ขั้นตอนการถ่ายทำจนเป็น ผลงานที่สำเร็จออกมา ส่วนในเรื่องของความคิดเห็นของอาจารย์มีอยู่ว่าข้าพเจ้าควรปรับปรุงในเรื่องของ การทำงานให้ตอบโจทย์ ท่าโพสที่ซ้ำกันมากเกินไป การจับอารมณ์ความรู้สึกของนางแบบ

4.2 ปัญหาที่เกิดขึ้น

1. เวลาในการถ่ายน้อยเกินไป
2. ไม่ได้บล็อกช็อตไว้ก่อนทำให้หามมลำบาก
3. สถานที่ในการถ่ายทำเปิดช้ากว่าเวลานัดหมาย
4. ทางด้านร้านอาหารอยากให้ถ่ายรูปอาหารให้ทำให้อินเวลาในการถ่ายสถานที่ต่อไป

4.3 แนวทางการแก้ไข

1. ควรเตรียมการเรื่องเวลาการถ่ายทำให้ดีกว่านี้
2. ควรจะมาบล็อกช็อตในสถานที่จริง
3. ควรติดต่อเรื่องสถานที่ให้ละเอียด

4.4 ข้อเสนอแนะ

1. ควรตรวจเช็คอุปกรณ์ให้เรียบร้อย
2. ควรบอกรายละเอียดงานกับนางแบบ
3. ควรมีขนมและเครื่องดื่มประจำกองถ่าย
4. ควรใจเย็นในการทำงานอย่าตื่นเต้น
5. ควรให้ทุกคนที่ไปช่วยมีหน้าที่เป็นของตัวเอง

บรรณานุกรม

ประวัติการรักร่วมเพศ, In-between Dreams, <http://www.nightsiam.com/forum/index.php?topic=4245.0;wap2> (5 กุมภาพันธ์ 2558)

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ของซิกมันด์ ฟรอยด์ กับพฤติกรรมรักร่วมเพศ, <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=myphotohunt&month=05-03-2010&group=15&gblog=1>
(5 กุมภาพันธ์ 2558)

ศ.ดร.จุมพต สายสุนทร, ทางกฎหมายของผู้รักร่วมเพศ, <http://www.sapaan.org/article/55.html>
(5 กุมภาพันธ์ 2558)

Ellen Von Unwerth, Biography, <http://www.famousphotographers.net/ellen-von-unwerth>
(5 กุมภาพันธ์ 2558)

Helmut Newton, Biography, <http://www.famousphotographers.net/helmut-newton>
(5 กุมภาพันธ์ 2558)

Roy Halston, Biography, <http://www.biography.com/people/halston-20672697>
(8 กุมภาพันธ์ 2558)

Diane von Furstenberg, Biography, <http://www.biography.com/people/diane-von-frstenberg-20660945> (8 กุมภาพันธ์ 2558)

Yves Saint Laurent, Biography, <http://www.biography.com/people/yves-saint-laurent-9469669> (5 กุมภาพันธ์ 2558)

Farrah Fawcett, Biography, <http://www.biography.com/people/farrah-fawcett-9542358>
(8 กุมภาพันธ์ 2558)

Bianca Jagger, Biography, <http://www.vogue.co.uk/person/bianca-jagger>
(8 กุมภาพันธ์ 2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Ellen Von Unwerth, Fashion Photography, <https://www.tumblr.com/tagged/ellen-von-unwerth>, <http://photoslaves.com/ellen-von-unwerth/> (8 กุมภาพันธ์ 2558)

Helmut Newton, Fashion Photography, <http://alafoto.com/listing/thumbnails.php?album=4> , <http://www.vogue.com/tag/photographer/helmut-newton/> (8 กุมภาพันธ์ 2558)

Yves Saint Laurent Fashioning the 70s, <https://www.fitnyc.edu/23220.asp>
(8 กุมภาพันธ์ 2558)

Halston Fashioning the 70s, <https://www.fitnyc.edu/23220.asp> 8 กุมภาพันธ์ 2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นาย บุญเศรษฐ พิซเพ็ญ
ที่อยู่	1669/200 หมู่บ้านปิ่นเจริญ 1 ซอย 4 ถ.สรงประภา แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ 10210
วันเดือนปีเกิด	17 กันยายน 2535
ประวัติการศึกษา	ระดับอนุบาล โรงเรียนอนุบาลเกษร ระดับประถมศึกษา โรงเรียนพระฤทัยดอนเมือง ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาวิชาการถ่ายภาพ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้